

THE BRITISH ESPERANTIST

The Official Organ of the British Esperanto Association.

VOL° VI. N-RO 66.

JUNIO, 1910.

PREZO 3 PENCOJ.

KOSTO DE ABONO, AFRANKITE.

EN GRANDA BRITUJO.

Por unu jaro ... 3 ŝilingoj.
Unu numero ... 3 pencoj.

EKSTERLANDE.

Por unu jaro ... \$0.75, fr.4, M.3.
Laŭ Internacia Mono ... Sm. 1.50.

Abonoj estas akceptataj ĉe la komenciĝo de ĉiu monato, kaj devas esti pagataj per poŝtomandato aŭ Ĉekbanka transpagilo. Sin turni al la Sekretario, 133-136, High Holborn, London, W.C.

REDAKCIO.

Manuskriptojn, k.t.p., oni bonvole sendu al la Redaktora Komitato, 133-136, High Holborn, London, W.C.

Pri artikoloj la Komitato rezervas al si la rajton korekti la erarojn de stilo, k.t.p.

Ordinare oni ne povas resendi artikolojn neakceptitajn.

ANONCOJ.

Pri Anoncoj, sin turni al la Direkcio, THE BRITISH ESPERANTIST, 133-136, High Holborn, London, W.C.

ENHAVO.

	PAGO
Eduardo la Paciganto ...	101
The Object Lesson. WILLIAM MORRISON...	102
Libraro kaj Gazetaro ...	103
La Sesa Kongreso en Washington ...	104
La Tria Brita Kongreso en Cheltenham ...	106
Esperanto-Tago ...	113
Himno al Mikado.—Laborkongreso de la U.E.A.	114
Brita Kroniko ...	115
B.E.A. Accounts and Annual Report ...	116
B.E.A. Council Meeting ...	118
Esperanto Progress Abroad ...	119
B.E.A. New Members, Fellows, Examinations.— F.K.I. ...	120

EDUARDO LA PACIGANTO

1901—1910.

La sesan de Majo okazis en Londono io, kio vekis la simpatian atenton de la tuta mondo.

Mortis, en la aĝo de 69 jaroj, la Reĝo Eduardo VIIa.

La universala esprimo de bedaŭro, kiun tiu okazo naskis en ĉiu parto de la tero, montris, ke la morto de la Reĝo ne estis perdo sole por la brita imperio, ne estis afero pure nacia. Ĝi estis io internacia.

Kio do faris, ke la mortinta Reĝo havis tiel altan lokon en la koro de l' popoloj de la mondo? Kial ne nur la milionoj da liaj regatoj, sed ankaŭ la franco, la germano, la italo, la hispano, la ruso sentis al li ian personecon de estimo kaj de kortuŝo?

Estis pro tio, ke Eduardo VIIa per ĉiu sia ago kaj diro bone komprenigis, ke li klopodas firme kaj sincere por io, kio estas kara al ĉiu vera homo: paco kaj bonvolo inter la popoloj.

Pro sia parenceco kun tiom da Eŭropaj reĝaj familioj, pro la konata rolo, kiun li senbrue sed tre efike ludadis kiel instiganto de internaciaj interkonsentoj, pro la afableco, kiun li ĉiam montris dum siaj oftaj internaciaj vizitoj, li en sia reĝa ofico staris kvazaŭ populara simbolo de l' interpopola frateco, kaj la motivoj, kiuj kunvenigis ĉirkaŭ lia tombo en Windsor tiom da alilandaj monarĥoj, estis multe pli, ol senenhava respekto por konvenciaj ceremoniaĵoj. Oni tie ne nur funebriis reĝon, sed ankaŭ aklamis la viviĝadon kaj firmiĝon de la Spirito de l' Paco—ja de l' Esperantismo—kies dolĉa potenco, iam, feliĉigos nepre tutan la mondon!

Tial ankaŭ neniu parto de l' homaro pli tutkore malĝojas pri lia morto, ol la Esperantistaro. Kvankam li ne estis fakte kaj formale Esperantisto, ĉiu Esperantisto, konante lian konstantan amon al la paco, sciis lin kore samideano, en tre vera senco de la vorto.

Ĉiu, kiu havis la privilegion intime lin koni, lin amis kiel amikon pro lia ĉiama afableco kaj bravhumoreco. Lia bonkoreco kaj senmanka takto estis ŝatata ĉe ĉiuj klasoj de la socio. Lia amo al la sporto karigis lin al la popola amaso; kaj lia ŝato al la artoj kaj sciencoj havigis al li la estimon de l' kleruloj. Sed por la mondo li estas, kaj sendube persone pli ol ĉio ŝatis esti: Eduardo la Paciganto.

LA REDAKCIO.

The Object Lesson.

ORIGINAL SKETCH.

BY WILLIAM MORRISON, F.B.E.A.

ACT III.

Scene same as before. Six months are supposed to have elapsed since end of last Act. There is a large printed card, "Tie ĉi oni parolas Esperante," hanging on the wall. Portrait of Dr. Zamenhof hangs over Ben's desk, and Esperanto Keys are lying on counter. Showcards of Verdas'elo Boot-polish are hanging up. Ben is seated at table, littered with letters and papers, looking rather haggard and worn-out.

BEN.—Oh dear, how tired I am! Six months since I struck this gold-mine, and I've been working practically night and day ever since. The hands, too, are all on overtime. Well, I can't stand it much longer. I think I'll speak to the governor about a typist, for I can't manage all this correspondence myself. Our success has been perfectly marvellous. Fifty agents in Europe, twelve in U.S.A., and two in Japan. That means some work. Of course, the boss has done his share, and Elsie has been a brick, but the brunt has fallen on me. Well, I mustn't complain, for I have saved the firm from collapse, but, all the same, flesh and blood can't stand such a strain for ever. I'll speak to the governor to-day.

(Enter Mr. Gordon, L.)

GORDON.—Morning, Ben! Hard at it again?

BEN.—Yes, another heavy mail. Silotti, of Naples, wire to double their order. It goes off to-morrow. There's also a big line from Jenkins, New York, and a lot of small orders.

GORDON.—I say, Ben, you're not looking quite yourself; in fact, I've noticed it for some days.

BEN.—No, sir, I don't feel up to the mark. The fact is, the work is getting beyond me, and I made up my mind to mention it to you to-day. I really can't go on without help. Now, I thought it would be a good thing to have a typist—looks up-to-date, you know. I believe some of the makers have a machine with the Esperanto keyboard, and I can easily get a good Esperantist from our society—lady, of course, and not dear.

GORDON.—Certainly, Ben. See about it at once. I'm sorry I did not think about it sooner. And, further, I'm going to raise the men's wages, or we'll have a strike. And, while we are on this subject, I have something more to say which I hope will please you. I have been making a rough balance-sheet of these last six months' trade, and I'm more than satisfied with the results. It is almost incredible. Now, Bruce, my good fellow (*laying his hand on Ben's shoulder*), all the credit of this venture is yours, and I'm not the man to grudge credit where it is due. No, no; no expostulations. Now, I have been thinking over it all, and have decided to make you a partner from now, with one-third share of the net profits. How does that suit you?

BEN (*much moved*).—Really, sir—I hardly expected—I don't deserve—How can I thank you—? You must excuse me, Mr. Gordon, at present—I am rather taken aback, and my nerves are not very strong just now. But it's a great honour.

GORDON.—Not at all, Ben, not at all! Why, man, had it not been for you and Esperanto, I might have been a wanderer in Canada or New Zealand to-day, instead of being a prospering manufacturer. So no more about it, Mr. Ben Bruce, or we shall begin our co-partnership with a quarrel.

BEN.—Well, sir, it's more than I ever expected or dreamt of. I did indulge in a little mad dreaming about a partnership, but it was—of—another—kind, and, of course, presumption and folly on my part.

GORDON.—Another partnership? Oh, I see! Well, you are a sly chap! But I must confess I thought of that also, and would be really glad to have you for a son-in-law, for you're a sterling fellow, Ben. But you'll have to ask *her* to take you in—to take you in, Ben, for that's the result of these partnerships.

BEN (*eagerly*).—Then I may speak to her, Mr. Gordon?

GORDON.—Assuredly. Go and be taken in, my boy.

BEN.—Oh, how can I ever thank you enough? Your words brace me up as no tonic could ever do, and make me a new man. As to being taken in, I've no fear of that.

(Enter Elsie, L.)

ELSIE.—Am I intruding?

GORDON.—No. But your visits are becoming curiously frequent, Miss.

ELSIE.—Well, why not? Do you think I am not as interested as you two in the Verdastelo? Am I not to be allowed to study the growth and progress of my own offspring?

GORDON.—How like a woman! Someone suggests an idea, she enlarges upon it, and then assumes all the credit—if successful.

ELSIE.—Of course. It's the enlarging that makes the idea a success.

BEN.—I think I'll go down and tell the men about their rise.

GORDON.—Wait a minute. Elsie, allow me to introduce to you my new partner. Mr. Benjamin Bruce—my daughter.

ELSIE.—Really? Oh, I am so, so glad! (*Gives Ben both her hands.*) Let me congratulate you, and wish the new firm long and continued prosperity. Vivu la Verdastelo Botpoluro!! Now, if you had not done this, Dad, I would have thought you the most ungrateful of men; but, seeing you have, you're just a darling. (*Kisses him.*)

GORDON.—There, there! Better ask Mr. Bruce to dine with us this evening, and we'll celebrate the event with a bottle of the old vintage port your grandfather left me. And if you two have anything to say to each other in private, you can speak in your Esperanto. But I'd advise you to hurry up, for I may be learning it one of these days, and then it will be no good for secrets.

ELSIE.—Silly Daddy! Well, Mr. Bruce, will you do us the honour!

BEN.—With the greatest of pleasure, and I hope, Miss Elsie, that we may perhaps give your father still one more Object Lesson in the uses of our Glorious Esperanto.

CURTAIN.

Danko el Japanujo.

Estimataj alilandaj Samideanoj!

Ĝus mi revenis en Tokion de Eŭropo post du jaroj da tramonda vojaĝado. La plej koran dankon mi esprimas al la estimataj alilandaj samideanoj, kiuj tiel afable kaj gastame min akceptis en ĉiuj landoj, en kiuj mi restadis aŭ traveturis. Ankaŭ mi dankas ĉiujn gesinjorojn, kiuj donis sian simpatian helpadon al nia Japana Esperantista Asocio kaj al Japana Esperantisto dum mia forestado.

D-ro K. KROITA,

Sekretario de J.E.A., Redaktoro de Japana Esperantisto.

Libraro kaj Gazetaro.

Himnaro, kompilita de M. C. Butler, L.R.A.M.—Ĉi tiu longe atendata libro estas nun preta kaj espereble ricevos koran akcepton. La prezo estas nur 25 Sd. (7 pencoj, afrankite). Ni esperas recenzi ĝin en la sekva vonta numero.

Enciklopedia Vortareto Esperanta, de Ch. Verax.—Nia ĉiam kreskanta, diverstema literaturo Esperanta jam de longe sufiĉe pruvis, ke la lingvo Esperanto bonege taŭgas, kiel por la ordinaraĵoj de la ĉiutaga vivo, tiel ankaŭ por la plej severaj postuloj de la scienco. Sed ĉar neniu estas tiel blinda, kiel tiu, kiu ne volas vidi, restas ankoraŭ multaj skeptikuloj, kiuj, anstataŭ ekrigardi la faktojn kaj konvinkiĝi, preferas limi sin per simpla neado, dirante, ke arta lingvo evidente ne povas esti uzata por sciencaj celoj. Nu, iliajn lignajn kapojn oni nun povas disfendi en ŝindetojn per la nura maso de tiu ĉi nova volumo. Ĝi enhavas krom la aldonoj 249 grandajn dense presitajn paĝojn, kiuj prezentas ĉirkaŭ 8,600 rubrikajn terminojn kun Esperanta klarigo de ilia signifo kaj uzmaniero. Plue, la diritaj terminoj ne estas simple kabinetaj elpensitaĵoj, kiuj eble utilis en okazo de bezono, sed la granda plimulto el ili jam servis efektivan bezonon en la kampo de la Esperantista scienca vivo. Tre modeste en sia antaŭparolo S-ro Verax elmetas sian gravan kaj lerte trakondukitan verkon, kaj konvenas ja tia modesteco en la atendado je la juĝo de la estonteco; sed mi neniel dubas, ke la fina verdikto de niaj posteuloj pravigos le plej grandan parton de lia laboro kaj tute laŭdos lian diskretecon kaj lingvan senpartiecon.—A. E. W.

T. E. K. A. Jarlibro, 1910. II. Vol. Eldonita de la Tutmonda Esperanta Kuracista Asocio. Kun la portreto de la prezidanto de la T.E.K.A., Prof. D-ro Henriko Dor el Lyon. H. F. Adolf Thalwitzer, Kötzschenbroda-Dresden, 1910. Broŝ., Sm. 0.4; bind., Sm. 0.6.—La T.E.K.A., la plej granda internacia faka asocio, eldonis la duan jar-raporton. La bela libreto enhavas pli ol jar-raporton. Ĝi estas mirinda propagandilo ne nur por kuracistoj, sed ankaŭ por la tuta Esperantista afero. Aldonitaj estas artikoloj pri Ruĝa Kruco kaj Esperanto, pri la medicina terminaro, k.t.p. Mirinde preskaŭ kreskis la listo de la T.E.K.A.-anoj. Montru ĉi tiun libreton al kiu ajn nekredemulo: certe li konfesos, ke ĉi tiuj 700 kuracistoj el la tuta mondo ne estus unuigitaj, se Esperanto ne estus grava, plej scienca kaj esperplena afero! La prezo estas rilate tre modesta.

Skotlandaj Kantoj.—La prezo de tiuj ĉi kantoj estas unu spesmilo por ĉiu kolekto, ses en No. 1 kaj kvin en No. 2, kaj ne unu spesmilo por ĉiu kanto kiel dirite en ka Maja B.E. La apartaj kantoj estas haveblaj je prezoj 20 ĝis 50 Sd.

La Profitoj de Esperanto—The Advantages of Esperanto, by Margaret L. Jones.—This is an essay, now published in pamphlet form, which appeared originally in Esperanto in the Polish magazine, *Esperantysta Polski*, and the English version, which now stands alongside of the original text, has been prepared, the writer informs us, rather with a view to close translation of the text, for the sake of comparison, than as a literary effort in English style. Therefore the pamphlet in its bi-lingual form is well suited to the double rôle of *entuziasmigilo* and *lernolibro* for those who stand in the class of the "almost persuaded." To these I would say, "How long halt ye between two opinions?" Here is a challenge, given in no uncertain note. Learn here, and at once, the principles of Esperantism and the language of the Esperantists; put both these things to the test of practical experience, then act upon your knowledge as your heart shall dictate to you. More especially if you are a cynic (that is, a

disappointed idealist) you will find in the Esperanto field, and in yourself, when you are there, abundance of good fuel, where you thought there was nothing but the ashes of dead hopes. Miss Jones's pamphlet has been "brailled" for the use of the blind who cannot see; can we not do something for those who are blind only because they will not look?—A. E. W.

La Revuo (Majo).—Enhavo: "Genezo" ĉapitroj VIII.-XV., tradukitaj de nia Majstro. Interese estas kompari la jenajn frazojn kun ilia traduko en la angla Biblio: Kaj li ellasis korvon, kaj ĝi elflugis, forflugadis kaj revenadis, ĝis forsekiĝis la akvo sur la tero (went forth to and fro, in going forth and returning marg.). — Kaj ĉi tiu jam plu ne revenis al li (which returned not again unto him any more). — kaj ili venkobatis la Refaanojn — kaj venkobatis la tutan kampon de la Amalekido (smote). — kaj jen timego pro la granda mallumo atakis lin (and lo, an horror of great darkness fell upon him). — vi estos entombigita en bona maljuneco (thou shalt be buried in a good old age). "Jacinto Benavente kaj lia Unuakta Komedio *Kruela Adiaŭo*," tre interesa kaj bonstila verkita biografio noto pri tiu fame konata hispana dramaturgo kun traduko de la nomita teatraĵo, farita de Vicente Inglada Ors. "Nekonitaj Opinioj de Eminentaj Homoj pri Lingvo Internacia kaj Esperanto," kolektitaj kaj tradukitaj de Fred. Pujolà y Vallès el la verkoj de la katalunaj aŭtoroj Bonaventura Carlos Aribau kaj F. Pi y Margall; precipe la opinioj de Aribau, esprimitaj en Barcelono en la jaro 1817, estas tre legindaj kaj enhavas multe da punktoj utilaj por la propagandisto, eĉ la plej moderna. "Nova Aventuro de Sinbad la Maristo," de Raoul Bricard; entenata en tiu rakonto estas interesa matematika problemo. *La Revuo* opinias, ke tio estas bela temo por konkurso, kaj do difinas sumon de 300 frankoj, disdonotaj kiel premioj, al la solvintoj de la problemo; la kondiĉojn oni trovos sur paĝo 432 de tiu gazeto. La numero finiĝas per "Babilado" de S-ro Bourlet kaj la Bibliografio.—E. A. M.

La Mevo (Aprilo).—Nova ĉiumonata ilustrita revuo en la dana lingvo kaj Esperanto, bone presita 16-paĝa gazeto kun celo raporti "sciigojn, novaĵojn, k.t.p., de ĉiuj landoj en la mondo, sed speciale ĝi enhavas tre interesajn sciigojn pri Skandinavujo — la belega kaj originala Nordujo." Abonprezo (Aprilo-Decembro), Sm. 1.20 ĉe "La Mevo," Juaŝminde, Danujo.

Allaj Verkoj Ricevitaj.—*Slownik Języka Esperanto* (Granda Vortaro Pola-Esperanto), de Antoni Grabowski, Kajeroj III. kaj IV. (Pod-Zyz); prezo, 1.40 rubloj, ĉe M. Arct, Varsovio.—*La Langue Internationale auxiliaire Esperanto*, par M. le Général Sébert, extrait des *Documents du Progrès*; prezo, 0.25 fr., ĉe Centra Oficejo Esperantista, 51, Rue de Clichy, Paris.—*Gvidfolio tra Davos*, 8-paĝa folieto ilustrita, eldonita de la Esperanto-Klubo de Davos, Svisujo.—*Modela Klasifiko de Esperantaj Bibliotekoj* laŭ la sistemo de la decimala klasifiko uzata por la universala bibliografia repertorio, verkita de Generalo Sébert; prezo, 0.50 fr., ĉe Esperantista Centra Oficejo, Paris.—*Esperanto kaj Veturado*, 12-paĝa reklama folieto de la North-Eastern Railway Company, kun multaj ilustraĵetoj, ricevebla por disdonado ĉe Chief Passenger Agent (Department A), North-Eastern Railway Co., York, Anglujo.—*Praktika Metodo por instrui la lingvon Esperantan*, de D-ro J. Kovács, *Tri Rakontoj*, *La Granda Monato de Esperanto*, numeroj 1-3 de la Biblioteko de la Verda Standardo; prezo ĉiu, 20 Sd. ĉe A. Marich, Ulloi-ut 59, Budapeŝto, Hungarujo.—*La Prediko sur la Monto*, kun Ĉefeĉa Ŝlosilo, tradukis Pastro John Beveridge, B.D.; prezo, 2½p. (6 Sd.), ĉe Andrew Elliot, 17, Princes-street, Edinburgh, aŭ B.E.A.—*Bulletin Officiel de la Société Française pour la propagation de l'Esperanto*, ĉiumonate en la franca lingvo; jara abono, 1 fr., ĉe la Sekretariejo, 33, rue Lacépède, Paris.

La Sesa Kongreso en Washington.

14-20AN DE AŬGUSTO, 1910.

ALVOKO!!!

Por plene montri la utilecon de Esperanto en la Internaciaj Kongresoj estas necese, ke kiel eble plej multe diversaj nacioj kaj lokoj estu reprezentataj. Ni devas montri, ke kongresanoj el ĉiuj partoj de la mondo povas facile interparoli kaj interkompreniĝi sole per la Internacia Lingvo.

En la Sesa Kongreso estos ankoraŭ pli necese, ke Esperantistoj ĉeestu el kiel eble plej multe diversaj nacioj de Eŭropo, Azio kaj Suda Ameriko, ankaŭ el Kanado, Meksiko, kaj ĉiu ŝtato en Usono. Tio estas superege dezirinda en la Usona Kongreso, ĉar kvankam oni diversloke en Usono uzas ĉiun Eŭropan lingvon krom la angla, oni faras ĉion kaj veturas ĉien en nia vasta lando, uzante nur la anglan lingvon. Tial la Usona publiko ne tiel profunde sentis la bezonon por internacia komunikilo kaj ĝis nun ne devis akcepti Esperanton tiel ĝenerale, kiel ĝi estas jam akceptita en multlingvaj regionoj.

Tial ni petas la Esperantistojn en ĉiu lando, regiono kaj urbo de la mondo, ke ili estu reprezentataj de almenaŭ unu kongresano ĉe la venonta Kongreso. Ni proponas, ke ĉiu Esperantisto, kiu ne povas mem ĉeesti la Kongreson, donu iomete da monhelpo al iu elektita Esperantisto en sia urbo aŭ regiono, kiu havos la libertempon por veni, kaj kiu volonte venos por reprezentanti siajn najbarojn ĉe la Kongreso, dononte al ili formalan raporton, se nur ili ĉiuj iom helpos lin pri la elspezoj de la vojaĝo kaj de la loĝado en la Kongres-urbo.

Tuj grupigu vin, kaj elektu iun, kiu estos via reprezentato, kaj kies elspezojn vi prenos almenaŭ parte sur vin. Memoru, ke la Sesa Kongreso okazos en iu el la ĉefurboj de la mondo antaŭ la okuloj de la registaro de Usono kaj de la ambasadoroj de la aliaj nacioj de la mondo. Se ni faras bonan impreson sur ĉi tiun registaron kaj la ambasadorojn, tio multege helpos al la Esperantista Afero. Se la Usona Registaro vidos klare, ke Esperanto estas taŭga kaj praktika, kaj ke Esperantistoj venis el ĉiuj partoj de la mondo por montri tian taŭgecon al Usono tiam ni povos multe pli facile konvinki la Usonan Registaron, ke ĝi akceptu kaj oficiale aprobu la Internacian Lingvon, kaj ke ĝi komencu mem uzi Esperanton, kiel oficialan internacian komunikilon. Estas grava devo de ĉiu Esperantisto en la mondo helpi en ĉi tio! Ĉu vi ne tuj komencu?

La Vojaĝo.—La Universala Esperantista Asocio afable konsentis aranĝi la detalojn de la vojaĝo de Eŭropo ĝis Nov-Jorko. Ĉiu, kiu intencas ĉeesti la Kongreson, sin turnu al tiu Asocio (8, rue Bovy-Lysberg, Genevo, Svisujo) por informo pri biletoj, kosto, k.t.p. Oni devus tuj fari tion, ĉar estas preskaŭ ĉiam necese aĉeti la ŝipbiletojn du aŭ tri monatojn antaŭ la foriro de la oceanŝipo. La veturado de Nov-Jorko al Washington kaj reiro al Nov-Jorko ne kostos pli ol dek dolarojn (20 Sm.). Kredeble ni ricevos pli malgrandan prezon, se estos sufiĉe granda nombro da kongresanoj.

Loĝado.—La Organiza Komitato volonte faros aranĝojn por la kongresanoj pri loĝado, k.t.p. La hotelo "Arlington," kiu estas rekte trans la parko Lafayette kaj tre proksime de la "Blanka Domo," estos la konstruaĵo, en kiu troviĝos la akceptejo, k.t.p., kaj en kies grandaj haloj okazos kelkaj el la kunsidoj de la Sesa. En ĉi tiu hotelo la specialaj prezoj al kongresanoj estos la jenaj:—

Loĝado sen manĝado (nomita "European Plan") :— Unu ĝis du dolaroj (du ĝis kvar spesmiloj) por unu tago por unupersona ĉambro; sama ĉambro kune kun banoĉambro, du ĝis tri dolaroj (kvar ĝis ses spesmiloj) por unu tago.

Loĝado kun manĝado (nomita "American Plan") :— Tri dolaroj (ses spesmiloj) por unu persono en unu ĉambro; kvin dolaroj (dek spesmiloj) por du personoj en unu ĉambro. Banoĉambro kostas unu dolaron (du spesmilojn) plu.

Kelkaj aliaj hoteloj donos pli malkaran prezon, sed ili ne estas tiel proksime de la kongresaj sidejoj. Sed la komitato povas aranĝi por loĝado kaj manĝado en bona hotelo po du dolaroj (kvar spesmiloj) por unutaga loĝado kaj manĝado.

Aldone, la komitato ankaŭ aranĝas por loĝado kaj manĝado en loĝejoj, pensionoj, k.t.p. La komitato havos multajn ĉambrojn, bonajn kaj purajn, en sufiĉe bonaj lokoj, po kvar dolaroj (ok spesmiloj) por unu semajno, kaj ankaŭ unu aŭ kelkajn manĝejojn, kie oni ricevos bonajn manĝojn po kvin dolaroj semajne. Kompreneble oni povas loĝi ĉe la "Arlington," aŭ alia hotelo, kaj manĝi aliloke.

Skribu al la komitato, se vi volas antaŭaranĝi pri loĝado, kaj skribu klare kaj plene, kion vi deziras. La komitato penos plenumi viajn dezirojn. Adresu la Sekretarion, S-ro EDWIN C. REED, *Chamber of Commerce, Washington, D.C., Usono.*

Kartoj, Poŝtkartoj, Kongresmarkoj.—La kongreskartoj, kiuj enlasos la posedanton en ĉiun oficialan kunsidon kaj feston de la Sesa, estas nun aĉeteblaj ĉe la Sekretario, en Washington, kaj ankaŭ ĉe la *Centra Oficejo, 51, Rue de Clichy, Paris.* La prezo de ĉi tiuj kartoj estas kvin dolaroj (dek spesmiloj), el kiu la duono (kvin spesmiloj) estos redonata al ĉiu, kiu venos el alia kontinento ol Norda Ameriko.

La belaj kongresmarkoj estas nun aĉeteblaj po dudek kvin cendoj (duono da spesmilo) por cent markoj, afrankite. La serio de dek kvin poŝtkartoj, de Washington'aj vidindaĵoj (Esperante priskribitaj) kostas dudek kvin cendojn (duono da spesmilo).

LA URBO WASHINGTON.

Washington estas unu el la plej belaj urboj en la mondo, enhavante proksimume tricent mil loĝantojn, kaj estas fama pro sia pureco, larĝaj stratoj kaj aleoj, belegaj arboj, pitoreskaj parkoj, majestaj konstruaĵoj el marmoro kaj granito, multaj lokoj interesaj, inter kiuj estas la Blanka Domo, kiu estas la loĝejo de la Usona Prezidanto; la Kapitolo, kie kunvenas la Usona Kongreso; la Biblioteko de Kongreso, la plej bela kaj granda en la mondo; la Monumento de Washington, 171 metrojn alta, kiu estas la plej alta masonaĵo en la mondo, kaj havas interne rapidan elevatoron, kiu portas la pasaĝerojn ĝis la alteco de 155 metroj; la Nacia Trezorejo kun ĝiaj grandaj kasejoj; belegajn konstruaĵojn de la registaraj departementoj; la Corcoran (korkoran) Artgalerio; la Smithsonian'a, Nacia, kaj Kuracarta Muzeoj; Botanikaj Ĝardenoj; Zoologia Parko, k.t.p. En ĉiujn ĉi la enirado estas senpaga.

Aŭgusto estas nomata en Washington la "Monato Turista," ĉar ordinare estas pli multe da vizitantoj ol en ĉiu alia sezono de la jaro. La vetero dum Aŭgusto estas modere varma, la vesperoj estas malvarmetaj kaj refreŝigaj. Estos multaj plezuroj, ekzemple, ekskursoj lunlumaj al la Grandaj Akvofaloj de la Potomac (potomak) Rivero, al Glen Echo (glen eko), al Chevy Chase (ĉevi ĉejs) Lago, k.t.p., kaj veturadoj laŭ la bela Potomac Rivero per boatoj provizitaj je muziko, dancado, manĝetoj, kaj aliaj amuzaĵoj por la pasaĝeroj.

Ekskursoj estos aranĝitaj al Mount Vernon (maŭnt vernon), la originala domo kaj tombo de George Washington, kie oni povas vidi la meblaron, k.t.p., kiun li uzis dum sia vivo, ĝuste kiel ili estis antaŭ cent kvindek jaroj; al Arlington Cemetery; al Chesapeake Beach (ĉesapik biĉ), Cabin John Bridge (kabin ĝon briĝ), kiu estas la plej longa ŝtonarko en la mondo, Alexandria (alekzandria), la Nacia Hejmo por maljunaj soldatoj, Militŝipa Haveno, k.t.p. Je distanco de unu horo de Washington estas bonega salakva banado.

LA LITERATURA KONKURSO.

KONDIĈOJ.

1. Ĉiu verko devas esti originala. Nenia traduko estos akceptita.
 2. Neniu manuskripto estos akceptita por pli ol unu konkurso.
 3. Neniu manuskripto estos akceptita se ĝi jam estas plene aŭ parte publikigita antaŭ la disdonado de la premioj.
 4. Se laŭ la opinio de la juĝantaro neniu sufiĉe bona manuskripto estas ricevita por iu konkurso, la juĝantaro havos la rajton malakcepti ĉiun manuskripton kaj ne doni la premion. Ili redonos tiun premion al la donacinto.
 5. Ĉiu premiita verko apartenos al la donacinto de la premio, dum unu jaro post la Sesa Kongreso, se la donacinto ne alie anoncas. Se la donacinto ne publikigis ĝin antaŭ la fino de tiu jaro, la verko tiam apartenas al la aŭtoro, kaj ne plu al la donacinto.
 6. Post la Konkurso, la nepremiitaj manuskriptoj estos resendataj al tiuj aŭtoroj, kiuj antaŭ la 1a de Oktobro, 1910, sendos la necesan monon por pagi la poŝtan elspezon.
 7. La verkoj devas esti skribitaj sur *unu flanko* de la papero. Manuskriptoj skribmaŝine skribitaj ricevos la plej zorgan konsideradon. La juĝantaro rajtos tute ignori nelegeblajn manuskriptojn.
 8. Sur ĉiu manuskripto devos esti skribita, krom la titolo, nur iu elektita pseŭdonimo de la aŭtoro. Fermita koverto, en kiun la aŭtoro metos sian nomon kaj plenan adreson, kaj sur kiu estas skribita nur la titolo de la temo kaj la pseŭdonimo de la aŭtoro, devos akompani ĉiun manuskripton. Oni povos ankaŭ laŭvole meti la resendpagon en tiun koverton.
 9. Ĉiu manuskripto devos esti ricevata de la Konkursa Komitato ĉe la Ĉambro de Komerco, Washington, D.C., Usono, antaŭ la 1a de Julio, 1910. La sola escepto estas, ke manuskriptoj de la "specialaj" juĝantoj (anstataŭ la Kongresa Juĝantaro) devos esti sendataj rekte al tiuj juĝantoj. Sed la koverto enhavanta la nomon kaj adreson devos esti samtempe sendata al la Konkursa Komitato en Washington.
 10. La juĝado estos farita de la Kongresa Juĝantaro, kaj ankaŭ de "specialaj" juĝantoj. La Kongresa Juĝantaro konsistos el Esperantistoj zorge elektitaj de la Organiza Komitato, laŭ la propono de la Konkursa Komitato.
 - "Specialaj" juĝantoj estas tiuj Esperantistoj, kiujn eble la donacintoj de premioj por verkoj pri pli-malpli teknikaj temoj petos doni sian servon. Donacintoj, kiuj volas tiajn juĝantojn, devos antaŭe ricevi la konsenton de la dezirataj juĝantoj, kaj anonci tion al la Konkursa Komitato samtempe kun la temo kaj premio proponitaj. Se la temo kaj premio estas akceptitaj de la Konkursa Komitato, la speciala juĝanto (aŭ specialaj juĝantoj) estos akceptita, kaj ties decido estos plene aprobatata de la komitato. La "specialaj" juĝantoj sendos al la komitato en Washington ĉiun ricevitan manuskripton kune kun la anonco pri sia decido.
 11. La Konkursa Komitato donos la manuskriptojn al la Kongresa Juĝantaro, kolektos ilin, faros liston de decidoj, kune kun la decidoj de "specialaj" juĝantoj, kaj fine malfermos la kovertojn, kiuj enhavas la nomojn de la aŭtoroj, por fari ĉiun aranĝon pri la anoncado kaj la festo por la disdonado de premioj.
 12. Neniu juĝanto partoprenos en konkurso por kiu li mem estos unu el la juĝantaro.
- La Organiza Komitato proponas la jenajn temojn kaj medalojn al la premiitoj:—
- Universala Frateco.*—Prozaĵo de 1,000-2,000 vortoj. Versaĵo de 20-50 linioj.
- Rakonto* (prozaĵo de 2,500-3,000 vortoj).
- Rakonto* (prozaĵo de 2,500-3,000 vortoj) verkita de junulo aŭ junulino inter la aĝoj de 15-20 jaroj.

La Simileco inter Zamenhof kaj Linco n.—La verkoj de Zamenhof, lukse binditaj.

La Utileco de Esperanto por Blinduloj.—"Braille" libroj (speciala juĝanto, Prof. Cart, 33, Rue Lacépède, Paris, Francujo).

Traktato pri la Biblio.—Proponata de Ulysses G. B. Pierce, Pastro de la Usona Senato.—Libro de Sintezaj Lekcioj pri la Biblio, aranĝita de la pastro mem, kun antaŭparolo de Edward E. Hale, fama antaŭa Senat-pastro. En la libron estas metita aŭtograflero de D-ro Hale.

La Utileco de Esperanto en la Komerco.—Proponata de la Washington'a Ĉambro de Komerco.—Arta objekto je la valoro de dudek spesmiloj.

Statistiko por Esperanto.

En Germanujo nia afero kreskas ĉiutage. La germanaj registaroj komencas interesiĝi pri Esperanto, sed ili postulas precizan statistikon; ili ne nur volas scii, kiom da grupoj ekzistas, sed ankaŭ kiom da grupanoj. Tial estas necese aranĝi kiel eble plej rapide statistikon. La eldonejo de nia fame konata ilustrita revuo *Universo* afable donacis la sumon por ebligi tion. Oni forsendis pli ol 2,000 demandkartojn al ĉiuj grupoj de la tuta mondo. Estas necese, ke ĉiuj grupoj respondu kiel eble plej rapide. Grupoj, kiuj ne ricevis demandkarton, bonvolu tuj skribi al D-ro Schramm en Dresdeno, por ke li povu sendi ĝin. La afero estas tiel grava por ni, ke neniu grupo devas manki en la statistiko.

Nekrologo.

Kun granda bedaŭro ni devas sciigi pri la morto de tre fervora samideano, S-ro E. Cresswell Baber, M.B., de Brook-street, Londono.

S-ro Baber naskiĝis en 1850 kaj estis medicina gradulo de la Londona Universitato. Li specialiĝis pri malsanoj rilate je la gorĝo, oreloj kaj nazo, kaj estis la fondinto de la *Brighton and Sussex Throat and Ear Hospital* en Brajtono, kiun li ĉiusemajne vizitis kaj kie li estis tre estimata. S-ro Baber estas varbita dum restado en Svisujo kaj lastan jaron ĉe la Internacia Medicinista Kongreso en Buda-Pest li prezentis Esperante verkitan tezon pri sia fako.

Je la morto de Generalo Cox li fariĝis *Kuratorio* de la *Propaganda Kaso* (*postkembriĝa*) kaj lia nomo ankaŭ troviĝas inter la kandidatoj por la Konsilantaro de B.E.A. Ĉe la funebra diservo en la Preĝejo St. Anselm, Davies-street, London, W., la 18an de Majo, la Asocio estis reprezentata de S-roj Mudie kaj Chatterton. Esperanto perdis en li tre fervoran subtenanton, kiu neniam preterlasis okazon por propagandi la lingvon inter siaj tiom multaj konatuloj kaj amikoj. Inter la bela floraro vidata ĉe lia enterigo estis ĉarma verd-stelumita florkuseno donacita proprapense de liaj servistinoj. Li eĉ parolis Esperante ĉiun tagon dum sia malsano kaj portis la stelon, kiam li mortis. Al lia vidvino ni deziras esprimi nian plej sinceran kondolencon.

H. B. M.

Franca samideano deziras logi en Londono aŭ en alia loko dum 3 aŭ 4 monatoj por sin ekzercadi en la angla konversacio, ankaŭ deziras instrui laŭ duontage, matene aŭ posttagmeze, kaj la francan kaj la hispanan lingvojn aŭ en lernejo, aŭ al privatuloj en tiu ĉi okazo organizi kurseton, por ke li povu gajni la necesajn elspezojn dum la restado tie ĉi.—Sin turnu al C. A. FAIRMAN, 2, Deronda-road, Herne-hill, London, S.E.

La Tria Brita Kongreso Esperantista en Cheltenham.

Vere feliĉuloj estis tiuj gesamideanoj, al kiuj la sorto permesis partoprenon en la Pentekosta Esperantista festaro en Cheltenham. Ĉar de ĉiu vidpunkto ĝi estis plej ĝojiga sukceso.

Unue, la vetero — tiu mistera potenco, kiu per siaj neantaŭdiveneblaj petolaĵoj en Anglujo kutimas maltrankviligi kaj malesperigi la festestrojn — estis mirinde favora, kaj lasis vidi sub ilia plej alloga aspekto la multajn naturajn vidindaĵojn de la regiono. Due, la kongresanoj estis multenombraj kaj multefervoraj, kio donis al la afero tre plaĉantan entuziasmecon kaj vivecon. Plue, dank' al la kompleza kaj ŝatata subtenado, kiun faris al nia movado la loka estraro, la kunvenoj kaj koncertoj povis okazi en speciale taŭga loko, la bela kaj luksa salonaro de la urbdomo. Dank' al la bonega organizado, kiun antaŭfaris fervoroplena areto de sindonemaj Cheltenham'aj samideanoj, ĉiuj aranĝoj plenumiĝis laŭ neriproĉebla bonordo kaj facileco. Dank' al la simpatia kunagado de l' mezlandaj grupoj, kiu en tiu agrabla maniero dividis kun Cheltenham la devojn de l' gastigado, la koncerta parto de l' festo estis ankaŭ tute gratulinde prezentita. Ĉio do kunhelpis, por ke la Brita Esperantistaro reveturu hejmen el Cheltenham kun la plej agrablaj sentoj kaj rememoroj.

SABATO, 14AN DE MAJO.

Kiel kutime estas kiam Esperantistoj kongresas, la afero komenciĝis per la malfermo de la Akceptejo, je la 9a matene. Tio estis oportuna ĉambreto en la Urbdomo mem, kaj ĝin kaj la alkondukantan koridoron tre baldaŭ plenigis gaja amaso da gesamideanoj, jen babilante, jen timeme provgustumante en la apude lokita "spa" aŭ fonto la medicinajn akvojn, pro kiuj Cheltenham estas tiel fame konata. Ĉiam la sama, tamen ĉiam denove freŝa kaj interesa, tiu kongresa renkontiĝado! Ĉiu havas ian novan sperton por diri, ian saluton por transdoni. Ĉi tiun fojon multaj alvenis bicikle el Londono, el la Nordo, kaj havis multon por rakonti pri la belaĵoj de la vojo, pri la favorega vento kaj la korgojiga vetero.

En la akceptejo, krom babiladi oni povis ankaŭ admiri la belan artekspozicion aranĝitan de la Esperantista Vagabonda Klubo, plezuro, kiun oni ŝuldas al la klopodoj de F-ino M. S. Rutter, la energia sekretariino de la Londona Vagabonda Klubo. Inter la artistoj reprezentitaj oni rimarkis la nomojn de Walter Crane, John Lavery, H. Gilman, Reska Ospovat, Joseph Simon, Eleanor Fell, C. Oxenford, B. Schebsman, A. J. Hulme, Lucien Pissaro, S. F. Grove kaj Ludovic Rodo. Estis ankaŭ en la akceptejo plena sortimento de la plej lastaj Esperantaj literaturaĵoj, kiun vizitis multaj aĉetantoj.

Ĉar la ĉielo ankoraŭ estis elloge blua, kaj tutnokto da bona ripozado jam senlacigis la multepenintajn krurojn kaj sidad-rigidaĵojn dorsojn de l' hieraŭ vojaĝintoj, oni improvizis ekskurseton al *Leckhampton Hill*. Tramvojo faciligis parton de la vojo, kiu poste kondukis supren sur altan plataĵon, de kie oni ĝuas ĉarman ĉirkaŭvidon sur Cheltenham kaj la tuta regiono ĝis la Malvernaj Montetoj. Tiu unua ĉirkaŭrigardo montris al la ekskursantoj, ke la allogaj vortoj, per kiuj S-ro A. Kenyon cirkulere antaŭpentris la belecon de la kongreslando, neniel estis troigitaj. La sola bedaŭrindaĵo estis, ke absolute neeble estos, traesplori ĉion en la tri tagoj disponeblaj!

Sed agrable-forte kvankam blovas la vento, kaj dolĉe-freŝa estas la aero, oni tamen ne devas tro longe restadi! Je la 2.30 estas fiksita tiu neforlasebla soleno: la grupfotografiĝo! Do malsupren kaj urben...

La grupfotografiaĵon oni prenis en la ĝardeno de la

Urbdomo. Pro la multenombreco de la kongresanoj — ĉirkaŭ 400 el ĉiuj partoj de Britujo kaj Irlando (tamen ne la tuto, ĉar ankoraŭ multaj alvenis vespere) — necesis fari per du fojoj.*

LA MALFERMA KUNSIDO.

La oficiala malferma kunsido okazis je la 3a ptm. en la grandioza salonego de la Urbdomo. En la bedaŭrita foresto de Doktoro Pollen, kiu ne povis atingi la hejmlandon sufiĉe rapide por partopreni, la prezida seĝo estis okupita de S-ro J. M. Warden el Edinburgo. Apud li sur la estrado sidis Lia Moŝto la Urbestro de Cheltenham S-ro Konsilanto C. H. Margrett, kaj nombro da eminentaj Esperantistoj. Ceestis ankaŭ diversaj alilandaj samideanoj: S-ro Appelbaum, polo, S-ino Appelbaum, germanino, S-ro Alvarez, hispano, S-ro Luczenbacher, hungaro, S-ro P. Blaise, belgo, kaj S-ro Cedric White, aŭstraliano.

Honoraj vic-prezidantoj de la Kongreso estis Vicgrafo Duncannon (parlamantano por la regiono), la Urbestro (S-ro Konsilanto C. H. Margrett), la Parohestro (Pastro F. L'Estrange Fawcett), la Urbestra Adjunkto (Ĉetburĝo Waghorne), Prof. Ainsworth-Davis (Estro de la Reĝa Agrikultura Kolegio en Cirencester), Pastro S. Jackson (Vic-estro de la Instruista Kolegio), la Urbsekreterio (S-ro R. O. Seacome), Ĉetburĝo Norman (Prezidanto de la Edukada Komitato), S-ro J. T. Agg-Gardner, J.P., Ĉetburĝo Kolonelo Rogers kaj S-ro Winterbotham, J.P., V.D., S-roj R. Mathias, H. B. Mudie, Konsilantoj R. Steel, J. Stewart, J. D. Bendall, W. J. Merrett, T. H. Packer, W. A. Baker, W. G. Earengay, LL.D., A. Mann, P. Haddock, H. G. Norton, D-ro B. Davies, H. Stroud, kaj W. Sawyer, S-roj F. J. Bennett, J. Sawyer, C.C., kaj W. J. Crawford.

S-ro Warden malfermis la kongreson per la jena parolado, esprimante la profundan malĝojon, kiun sentas tra la tuta tero ne nur la Esperantistaro, sed ĉiu amiko de la Paco kaj Frateco inter la popoloj, pro la ĵusa morto de Lia Reĝa Moŝto Eduardo VIIa:

Via Urbestra Moŝto, Sinjorinoj kaj Sinjoroj, karaĵ Samideanoj, — Ni kunvenas hodiaŭ sub la ombro de la granda nacia malfeliĉo ĵus falinta sur tiujn insulojn niajn kaj sur la grandan Imperion, kies centro ili estas. Nia bona Reĝo estas deprenita for de ni, preskaŭ sen avertito, en la mezo de siaj laboroj por sia popolo, daŭrigitaj de li ĝis la lasta momento de sia vivo. La koroj de ĉiuj homoj, plenaj je simpatio por la reĝaj vidvino kaj familio, ploras la pardon al la Ŝtato de regnestro tiel bonfarinta. Tio estas sentata de ĉiuj klasoj tra la Imperio, kiu sekvis kun admiro la sukcesan, sed ho ve! tro mallongan regadon de Reĝo Eduardo; sed mi kuraĝas diri, ke el liaj regnaroj neniu klaso pli sincere ploras la morton de la Reĝo ol ni, la Esperantistaro, ne nur de la Unuigita Reĝlando sed ja de la tuta mondo. Eduardo la Reĝo elstaros por ĉiam kiel fervora subtenanto kaj laboranto por unu grava afero — la paco internacia. Tiu celo mem, al kiu Reĝo Eduardo dediĉis sian regadon kaj por kiu li uzis siajn fortojn, estis ja la motivo de la kreo de Esperanto de D-ro Zamenhof; kaj mi kredas povi diri, ke ĝi estas la ĉefa deziro en niaj penoj por disvastigi la uzadon de nia internacia lingvo, kaj la esenco de la fervoro de la Esperantistoj en la tuta mondo. Pro tio, ni ploregas

*Copies of the group photographs (whole-plate size) taken outside the Cheltenham Town Hall can be obtained from the *Echo* Office, Cheltenham. The price for mounted copies is 1s. 6d. each, unmounted 1s. 3d. When photographs are ordered, the particular group required — the first or second taken — should be mentioned.

la morton de nia Reĝo, la granda pacamanto, ni proponas sinceran simpatian al la familio afliktita; kaj ni esperas kaj fidus, ke tiu sama kora laboro de la Reĝo Eduardo estos sekvata de lia filo Reĝo George, kiun ni ĵus proklamis nia nova monarĥo.

Poste la Prezidanto legis la sekvantan leteron, kiun D-ro Zamenhof salute sendis al S-ro Kenyon, la organiza sekretario de l' Kongreso:

Al ĉiuj britaj Esperantistoj kunvenintaj en Cheltenham mi sendas koran saluton. Samtempe mi esprimas al ĉiuj britaj Esperantistoj mian sinceran kondolencon pro la perdo de ilia amata Reĝo.

Kune kun la tuta mondo Esperantista mi observas kun plej granda intereso la agadon de niaj britaj samideanoj, kiuj per sia energio, fervoro kaj precipe per sia bonordeco kaj plena unuanimeco meritas la admiron de la tuta Esperantistaro; tial ankaŭ ĉiu Kongreso de niaj britaj amikoj estas por ni ĉiuj grava fakto. Al la Tria Brita Esperantista Kongreso mi deziras plej bonan sukceson.

L. L. ZAMENHOF.

La bonkoraj vortoj de la Majstro estis tre ŝatataj kaj ricevis laŭtan aplaŭdon.

Sekvis la brita nacia antemo, esperante kantita de F-ino Minnie Phillips el Birmingham, kaj poste "La Espero" kunkantita de la tuta ĉeestantaro.

Nun venis la vico de la Urbestro fari sian unuan — espereble ne lastan! — publikan paroladon en Esperanto. Per klara voĉo li diris la jenajn vortojn:

"Gesamideanoj! En la nomo de la Cheltenham'a loĝantaro mi kore salutas al vi, kaj deziras bonvenigi vin al nia ĝarden-urbo. Vi ne povus elekti pli bonan lokon por fari vian Kongreson, aŭ lokon, kie oni pli ŝatas vian penadon disvastigi Esperanton. Jam de longa tempo la lingvo estas instruata en nia fraŭlina kolegio, kaj sendube via vizito incitos al multaj personoj ĝin eklerni. Mi deziras, ke via restado en Cheltenham alportu al vi multe da feliĉo kaj profito."

Aldonante poste kelkajn vortojn anglalingve, li promesis, ke post la Kongreso li kaj tiuj, kiuj jam sin okupis pri Esperanto, faros sian eblon por daŭre vivigi la aferon en Cheltenham kaj ĝia regiono. Li ankaŭ esprimis la esperon, ke en la estonteco vizitos Cheltenham — kie ili trovos ĉiam tre koran bonvenon — ne nur la anglaj samideanoj, sed ankaŭ alilandaj Esperantistoj, por ĝui la naturajn belaĵojn de la regiono, kaj ankaŭ por utiligi la kuracan efikon de la medicinaj akvoj, kiujn la urbanoj deziras nun ankoraŭ plifamigi kaj diskonigi.

Longa aplaŭdado montris, kiel la aŭskultantaro ŝatis liajn kuraĝajn kaj simpatiajn vortojn.

Poste S-ro Warden en la nomo de la Esperantistaro dankis S-ron Margrett kaj la Urbestaron pro la multvalora helpo, kiun ili tiel malavare donadis al la Kongreso. Li ankaŭ — kaj la ĉeestantoj akrame konfirmis lian diron — aludis la bedaŭron, kiun sentis ĉiu pro la foresto de nia amata Prezidanto D-ro Pollen, kiu tiutage mem alvenis nur en Colombo, sed kore ĉiam estas kun ni.

Profesoro J. R. Ainsworth-Davis, Estro de la Agrikultura Kolegio en Cirencester, konata verkisto pri sciencaj aferoj, legis anglalingve interesan verkaĵon pri

ESPERANTO AND INTERNATIONAL SCIENCE.

He said that scientific specialists had recognised from very early times the necessity for a common language, and by universal consent Latin was employed for the purpose in the case of standard monographs and memoirs. Even now this was to a considerable extent the case, and experts in certain branches, especially classification, still found a knowledge of Latin necessary. Botanists in this country, for instance, often found occasion to refer to the classic work "Genera Plantarum," by Bentham and Hooker, of which the first part appeared in July, 1862.

The scientists of this century, however, were educated

in such an elaborate way, and the mass of material with which they had to cope was so enormous, that a working knowledge of Latin was becoming more and more uncommon, while there was a distinct tendency in modern British Universities to drop the language altogether from the curriculum for a degree in science. Scientists were therefore worse off as regarded intercommunication than were their predecessors a hundred years ago.

The immortal Linnæus, who placed classification on a comparatively sound basis in the eighteenth century, conferred a lasting benefit on science by the practice he introduced of giving double names to the different species of plants and animals, such names being as a general rule derived from the classical languages. Scientists of all nationalities called a daisy *Bellis perennis*, and a donkey *Equus asinus*, and therefore possessed a kind of Esperanto so far as names were concerned.

It should also be noted that a large number of technical terms in English and the romance languages were of classical derivation, so that scientific memoirs written in one of these languages were comparatively easy to read by all those belonging to one or other of the nationalities concerned. It so happened, however, that the scientific literature of Germany was second to none, and the German, proud of his mother tongue, made his own technical terms from native roots, and thereby placed a very annoying and serious obstacle in the way of students of English or Latin nationalities. Holland and the Scandinavian countries followed this example, which was productive of a serious waste of time and energy. On the other hand, the German student, accustomed to his home-made technicalities, found the classical terms employed by England, France, and other countries a great stumbling-block.

When they came to Russian, Polish, and similar complex tongues, confusion became worse confounded, and English or French students generally had to rely on indifferent abstracts, mostly made by Germans, or possibly by the authors themselves. The well-worn saw, "Ars longa, vita brevis," was increasingly true. No specialist could hope to do more than make a mark in some circumscribed department, and it happened almost every day that men who had made what they believed to be perfectly new discoveries had afterwards found that they had been anticipated by some worker who had written his results in one of the less common languages.

If international science was to progress as rapidly as possible, it was above all necessary that scientific results as obtained should be recorded in some common language that all nationalities alike could readily understand. If this language be easy to acquire, easy to write, easy to read, and capable of expressing all shades of meaning without ambiguity, so much the better. Such a medium was found in Esperanto, and, so far as he knew, in Esperanto only. If every scientific writer published his results in his own native language, adding a pretty full abstract in Esperanto, undue overlapping would rapidly decrease, and specialists would find it comparatively easy to keep abreast of the times, while they would be spared the annoyance of undertaking work that had already been accomplished.

Esperantists were fully alive to the necessity of bringing their language forward with the objects mentioned. Efforts were being made to compile technical vocabularies, one of the earliest efforts being that by Verax, written in French-Esperanto. There was also an "Anatomia Vortaro" (anatomical dictionary), and so forth. Another important publication was a scientific review in Esperanto.

No sane Esperantist desired to interfere with the learning of foreign languages. Quite the reverse. A

Teutonic or Slavonic or Oriental student who took the trouble to acquire Esperanto would find it an invaluable aid to acquiring the romance languages. But for an Englishman to learn, say, Russian purely for the sake of reading scientific papers in that language seemed to be a deplorable waste of time. The very fact that Esperanto was a new language is a strong argument in favour of its employment as a medium for international science. Technical terms expressing the finest shades of meaning and incapable of being misunderstood could easily be manufactured; in fact, were being manufactured, without the danger of unintentional misleading that always threatens when old words were put to a new use.

He urged all scientific Esperantists to promote to the utmost of their power the compilation of Esperanto vocabularies in their special subjects, and to adopt the practice of adding an abstract in Esperanto to any scientific papers they might write. In this way they would be able to render a real service to international science and help in the rapid dissemination of additions to scientific knowledge.

S-ro H. Bolingbroke Mudie, prezidanto de la Universala Esperanto-Asocio, faris Esperante paroladon—kiun ni en propaganda celo ĉi tie donas anglalingve—pri

ESPERANTO: ITS UTILITY FOR TRAVEL AND TRADE.

He said that throughout European history the moving tendency had ever been from East to West, so it was strangely appropriate that the origin of this new world movement should be traced to that Slavonic element which must as time went on play an ever-increasing part in the development of the world's history. Dr. Zamenhof, author of Esperanto, had discovered an even greater new world than did Columbus. All Britons would naturally plump for English as the international language of the future, and this idea proved most consoling until the more adventurous of our countrymen crossed the twenty odd miles of silver sea dividing us from communities and nations equally enthusiastic for French, German, or even Dutch as an official go-between. A realisation of these national jealousies naturally brought with it a strong feeling of regret that such sentiments should exist at all, especially in such strength as to place any of the national languages out of court for this most important rôle. Yet what at first sight seemed no less than a disaster was, as so often happened, nothing but a blessing in disguise. None of the languages which had been evolved during many centuries was sufficiently simple to be mastered except by great effort. Most rules bristled with exceptions, pronunciation and orthography were so chaotic that those using their mother tongue were never fully equipped if unprovided with a huge dictionary. All were agreed that no movement would do more to help on progress in every walk of life than the adoption of some simple world language, to exist as a second tongue for all. Many philologists would say that languages must be formed by the evolution of centuries. The very idea of a ready-made language with a budding literature worthy of any respect was to these wise theorists a mere Utopia at best. Yet even those unwilling to admit that any artificial medium was worthy of the name of "language" were perfectly willing to accept the feasibility for some linguistic code which might play the part in international, commercial, and social relations played by, say, the Morse code in telegraphy and signalling. Let them not therefore be down-hearted, for experience had fully proved that even those sceptics, after thorough inoculation with the Esperanto microbe, had been amazed to find underlying this "code" a spirit in no way to be distinguished from the spirit underlying those languages so full of difficulties created for the most part by mediæval ignorance

and license. Moreover, in addition to this quasi-national spirit, Esperanto carried with it a remarkable quality which consolidated its supporters into a mutually helpful community. It was obvious that when any relatively small body was working heart and soul for the amelioration of the human race, the fact that one was battling against a few controversialists and a vast army of apathetic humanity brought with it a strong bond of unity and feeling of solidarity. This was very pronounced in the international army of Esperantists, and was among them named "Esperantism"—the most helpful "ism" which the speaker had ever had the good fortune to strike.

The excellent travelling agencies which had become a feature of twentieth-century life had made travel wonderfully easy, and certainly never before in the world's history had there been such a strong leavening of internationality in the nations of the earth. But there was travel and travel. It was one thing to be led through a city by a professional interpreter, who pointed out objects of artistic or scenic interest; far better was one's lot if one had lost that tongue-tied feeling possessed by the average Briton, and was willing to run the risk of not being understood if one tried to speak in the language studied during so many hours at school. But suppose, for example, that an Englishman having a perfect knowledge of, say, French, should travel in France, he would be taken for a Frenchman, and would be the recipient of no more courtesy than would a country cousin asking the way of a London policeman. But suppose, on the other hand, that one spoke the international language of Esperanto, the case was different indeed. Those of its adherents who travel generally join the Universal Esperanto Association. This had flourished exceedingly during its two years of existence. It already had over seven thousand members, and was officially organised into districts watched over by some eight hundred delegates and about two hundred consuls. When on the point of visiting any district, a member sent a postcard to the delegate or consul, who deputed a colleague to meet the coming stranger and do all possible to make him feel at home. The speaker had had the good fortune to visit several of the countries nearer home, with a working knowledge of French, German, and Italian, but he had no hesitation in asserting that until he spent the small amount of effort necessary to acquire a working knowledge of Esperanto, he never really entered into the true spirit of foreign travel. Among the Esperantists the word "foreigner" could not exist. During the past five years Esperanto had bridged over for the speaker many difficulties in some twenty-five countries, and would prove of even greater value in the near future, when visits took place to the lesser-known States in the Balkans and elsewhere. For the smaller countries of course felt the need for Esperanto far more than the greater Powers, whose language was relatively more diffused.

They might be told that this spirit of Esperantism would only last while the language was in its probation stage; that when all spoke it the friendly link would of necessity disappear. That there was a modicum of truth in this was undeniable. But they must not forget that when all spoke Esperanto they would all understand each other, and that to understand a man was generally to like him. Let them therefore profit by learning this wonderful help-language without delay, and so do their little share towards abolishing the fearful cat-and-dog position which must inevitably exist among those incapable of being mutually understood. People would smile at the adjective "wonderful" being applied to such a dry-as-dust theme as language. Yet the more one studied Esperanto the more one wondered at the amazing simplicity of its construction and

the simplicity and small number of its grammatical rules. What would the scientific world not give to possess some simple means of keeping in touch with its many sections? Nowadays a man whose ability lay in mathematics, medicine, or any other of the great branches of research, must spend many months in trying to acquire a working knowledge of the four great world-languages, which would enable him to keep abreast of the times. He advisedly used the term "spend," and not "waste," for the study of languages would always remain one of the most fascinating and instructive. But one could not help feeling that in cases such as those mentioned this most valuable time would have been better employed in the continuation of that work for which the student was specially fitted.

What would the travelling public not give for some simple means of making their requirements understood by the people of all countries without being dependent on the costly services of an interpreter? In addition to this mere linguistic advantage, Esperantists at the present time had a unique pull over their more barbaric friends, for the language served as an introduction to people in every country—people who were all of a progressive disposition, willing to do their best to help the world on its way. What would the commercial world not give to possess one common tongue which would of necessity open up an international market? The present feeling of solidarity among the Esperantists themselves instigated a kind of "Esperantic preference," and the producers of the many excellent commodities bearing Esperanto titles, and advertised in one or other of the hundred odd journals representing the Esperantist movement, had found an ever-increasing progressive public to consume their commodities, and also, as a means of propaganda—for all true Esperantists were of necessity propagandists also—busy themselves in bringing these goods before the notice of their friends.

La temo de la sekvinta parolado, de S-ro J. M. Warden, prezidanto de la Edinburga Esperantista Societo, estis

LA ROLO DE LA GAZETARO.

Estimata Sinjoro Prezidanto kaj karaj Samideanoj,—Kiam oni petis, ke mi alparolu al ĉi tiu Kongreso, mi sentis iom da malfacileco pri la elekto de temo prezentota por via pripensado. Feliĉe — aŭ malfeliĉe — mi tiam min trovis en la mezo de la ĉiumonata legado de tiuj Esperantaj gazetoj, kiujn mi abonas. Tiuj estas entute dekdu; kaj ekkaptis min la ideo, ke eble ia temo pri la gazetoj vin interesos. Mi do promesis paroli pri la Rolo de la Gazetaro. Post plua pripensado, mi ne estis tute certa, ke mi faris bonan elekton; tamen, pro la promeso farita, mi kuraĝas antaŭmeti antaŭ vin kelkajn punktojn, kiuj eble vin sufiĉe interesos. Farante tion, mi tute ne pretendas ian aŭtoritatecon, nek diras ion kiel spertulo. Se mi imitas tiujn, kiuj tien enkuregas, kie anĝeloj timas ekpaŝi, mi petas vian indulgon.

Nu, el kio konsistas la gazetaro, kiom ĝi nin koncernas? Unue, el la Esperantistaj gazetoj — tio estas la naciaj propagandaj organoj, kaj la fakaj aŭ specialaj presaĵoj; kaj due, el la ordinara ĉiutaga ĵurnalaro enlanda. Kion mi proponas diri, tio estos pri la rilatoj inter ni, la Esperantistaro, kaj la gazetaro diversklasa.

Traktante unue pri la Esperantaj naciaj gazetoj, oni neniam devas forgesi, ke ilia celo — la ĉefa celo, preskaŭ la sola celo, eĉ la vera motivo de ilia ekzistado — estas la *propagando de la lingvo de la kara Majstro*. Ili do ĉiam devas fari ĉion eblan por subteni en sia lando la propagandon, kaj egale ili devas eviti ĉion, kio povus malhelpi la progreson de la movado. Kiel atingi tiun celon? Ili raportu konstante pri la progreso de la ĉefa nacia societo Esperantista, pri la formado kaj funkciado de la regionaj federacioj, kaj pri la laboro de la apartaj grupoj, kaj eĉ de izolaj samideano

kiam tio ŝajnos utila. La "kroniko" estu kiel eble plej konciza, sed samtempe sufiĉe interesa kaj kuraĝiga por la laborintoj; ĉar estas ja trajto en la homa naturo, ke oni amas vidi raportojn pri la faroj de siaj najbaroj — kaj kelkfoje de si mem!

De tempo al tempo la gazetoj malfermu siajn paĝojn por proponoj pri la plibonigo de la metodoj propagandaj aŭ de la nacia organizado de la Esperantistaj fortoj. Precipe la gazetoj komuniku ĉiun fakton pri la enkonduko de Esperanto en la lernejojn aŭ pri ĝia uzado ĉe gravaj komercistoj, kaj ĉiun alian okazon kiam la lingvo ricevas rekonon de ia institucio — ĉu oficiala aŭ privata. Per tiuj diversaj manieroj, la Esperanta gazetaro helpas la propagandon kaj kuraĝigos la pacajn batalantojn. Por ilia instruado, kompreneble, la gazetaro atentigu pri novaj legindaj libroj; kaj ankaŭ ili ne tute preterlasu la literaturan flankon de Esperanto, kvankam ofte ne estas multe da spaco disponebla por tio.

Laŭ ĉiuj tiuj rilatoj, mi kredas, ke en nia lando ni posedas, en la BRITISH ESPERANTIST, gazeton, kiu povas bone servi kiel modelo. Se, okaze, oni en ĝi ne trovas ion atenditan, aŭ trovas, ekzemple, nur mallongigitan raporton, oni memoru, ke la redaktistaro ne havas senliman spacon kaj ke ĝi eble bedaŭras, pli ol la leganto, la neceson ellasi ion.

Estas apenaŭ necese diri ion pri la fakaj Esperantaj ĵurnaloj tiaj, kiaj *Internacia Scienca Revuo*, *Espero Katolika*, k.t.p.; ĉar ĉiu sin limigas, aŭ almenaŭ provas sin limigi, en ia aparta fako. Tamen, el tiaj ĵurnaloj mi permesos al mi aparte nomi du — la *Oficiala Gazeto Esperantista* kaj *Esperanto*, la organo de la Universala Esperanto-Asocio. Tiuj kred. ble devus esti tute tiel interesaj por la Esperantistoj, kiel la aliaj; sed mi apenaŭ kredas, ke ili estas tiel bone konataj, kiel ili meritas. En *Oficiala Gazeto Esperantista* oni trovas ĉiujn sciigojn pri la decidoj de la Kongresoj Internaciaj kaj de ĝia Konstanta Komitato, kaj ankaŭ de la Lingva Komitato, kies organo ĝi ja estas. Pro tio, ŝajnas dezirinde, ke almenaŭ ĉiu Esperantista Grupo abonu ĝin, kaj ke ĝi estu legata de ĉiu Esperantisto, por kiu la lingvaj demandoj estas allogaj.

La klaso de gazetoj, kies rolo estas plej malfacile difineblaj, konsistas el tiuj, kiuj estas literaturaj gazetoj, laŭ diversaj gradoj. Kiel ekzemplojn de ĉi tiu klaso, oni povas nomi *La Revuo*, *La Duonmonato*, *Universo*, kaj ankaŭ la malnovan (sed subtenindan) *Lingvo Internacia*. Mi ne estas certa, ĉu la redaktistaroj de tiaj gazetoj ĉiam memoradas ilian ĉefan rolon. Estas ja bedaŭraĵo, ke oni tro ofte en iliaj paĝoj trovas polemikajn diskutadojn; kio ŝajnas esti en neĝusta loko. Sendube, estos ĉiam demandoj, pri kiuj ekzistos malsamaj opinioj; sed oni ne povas ne bedaŭri, ke iufoje la diskutantoj iom trapasis la limojn de ĝentileco kaj ne sukcesis eviti atribui al siaj kontraŭuloj intrigojn kaj malbonajn motivojn.

Mi tute ne volas trograndigi la gravecon de malgrandaĵoj: tamen, kelkaj okazintaĵoj de la lastaj monatoj ŝajnas montri, ke iuj eĉ tre estimataj redaktistoj agas multe pli bone por nia afero, se ili bonvolus memori, (1) ke la malamikoj de Esperanto estas ĉiam observemaj kaj ne preterlasos ian okazon por profiti je nia kosto; kaj (2) ke estas tute nenecese, ke ili (la redaktistoj pridiritaj) uzu malĝentilajn esprimojn aŭ faru nekonvenajn ŝercojn rilate al aliaj Esperantistoj laborantaj por la sama celo.

Kiel ni scias ĉiuj, ni ne devas konsideri tro serioze ĉiujn dirojn de niaj viglaj najbaroj trans la markolo, precipe dirojn de ia babilado; sed, aliflanke, mi volus kore ilin alpeti, ke ili bonvolu peni montri, antaŭ la komuna malamikaro, neniam malpacon pri bagateloj, sed ĉiam fratecon kaj unuecon por la disvastigo de nia kara lingvo. Nia sukceso dependas de la unueco; ĉion alian ni devas flankenmeti.

Mi ne povas forlasi ĉi-tiun parton de nia temo, ne

atentigante pri io, kio eble povas esti danĝera al nia afero. Mi aludas la ekstarigon de tro multe da novaj gazetoj. En la lastaj jaroj multaj aperis, kaj kelkaj havis nur mallongan vivon; ilia defalo ne estas bona por Esperanto. Se iu ĉeestanto meditas pri la eldono de nova gazeto, permesu al mi peti, ke li zorge pripensu, ĉu efektive ĝi estas bezonata kaj ĉu ĝi kredeble ricevos tiom da subteno, kiom garantios al ĝi daŭran ekziston.

Sed oni devas ankaŭ konstati la rolon ludotan de la ordinara nacilingva gazetaro kaj ĵurnalaro. Inter la diversaj ĵurnaloj, iuj estas kore simpatiaj, aliajn ni trovos tute indiferentaj, kaj ankoraŭ aliaj estos eĉ ageme malamikaj al nia celo. Rilate al gazetoj de la unua klaso, ne devus esti malfacile, ke ni havigu ilian konstantan subtenadon, sendante de tempo al tempo paragrafojn pri okazintaĵoj, en kiuj Esperanto donas sian helpon, aŭ invitante la ĵurnalistojn al niaj specialaj kunvenoj kaj por ili pretigante raportojn — antaŭe, se eble. La uzado de la reklamaj kolonoj de ĵurnalo por grupaj sciigoj, kompreneble faciligas la aperon de notoj en la novaĵaj kolonoj; kaj oni spertos la plej grandan sukceson, se oni povas instigi la redaktiston presigi serion da Esperantaj lecionoj en sia ĵurnalo.

Estas vere, ke ofte ekzistas malfacilaĵoj pri la enkonduko de Esperanto en la lokan gazetaron, kaj ne ĉiuj el ni povas esperi uzi niajn okazojn tiel bone, nek kun tia grava sukceso, kiel la energia organizinto de ĉi tiu Kongreso, S-ro Kenyon. Tamen, ni povas sekvi lian ekzemplon laŭ la oportunaĵoj por ni disponeblaj. La grava punkto, kiun ni devas memori, estas tio: ke la influo de la naciaj ĵurnaloj por nia afero dependas de la helpo kaj gvidado, kiujn ili ricevas de la samideanoj mem. Eĉ ĉe la indiferentaj kaj malamikaj ĵurnaloj, okazo iufoje troviĝos por "Letero al la Redaktoro" en kiu oni povas antaŭenpuŝi la uzadon de Esperanto, kaj tiamaniere la kontraŭeco pro nescio kelkfoje sanĝiĝos en koran kunlaboron.

Mi jam citis kelkajn aferojn, kiujn, mi opinias, oni devus eviti en la Esperanta gazetaro. Al tiuj mi volas aldoni nur unu alian — nome, la diskutadon de lingvaj demandoj en la propaganda gazetaro. Ŝajnas al mi, ke la senĉesa diskutado tie de lingvaj punktoj estas ne nur preskaŭ neutila, sed povas eĉ fariĝi malutila al Esperanto, pro ĝia malfiksiga tendenco. Kompreneble, mi tute ne aludas la klarigojn donatajn al demandintoj en *BRITISH ESPERANTIST*, nek la "Notes Pédagogiques" en *Franca Esperantisto*. Ambaŭokaze la klarigoj estas multvaloraj, ne sole al la lernantoj de la lingvo, sed ankaŭ al ĝiaj instruantoj kaj uzantoj; ĉar ili ofte forigas malfacilaĵojn rekte ŝuldatajn al iu nelogika idiotismo de la nacia lingvo.

Por fino, mi ankoraŭ unu fojon rememorigu al vi, ke por ni — koraj subtenantoj de Esperanto, kaj, laŭ nia eblo, energiaj kaj entuziasmaj kunlaborantoj kun la kara Majstro — la gazetaro prave plenumos sian rolon nur laŭ tiom, ke ĝi helpas al la ĉiutaga kaj ĉiujara kreskado kaj disvastigado de Esperanto; tio estas, al la *konstanta propagando*. Kiam greka junulo, dezirante fariĝi oratoro, demandis al Demosteno, kio al li necesas por tio, la glora oratoro respondis: La Ekzercado, kaj la Ekzercado, kaj la Ekzercado. Same en nia tempo, la efektiva bezono por la plena kaj fina sukceso de la eltrovaĵo de D-ro Zamenhof estas ĝia Propagando, kaj Propagando, kaj Propagando. Do, ĉiu laŭ okazo, per la uzo kaj helpo de la gazetaro kaj per ĉiu alia bona rimedo, laboru fervore en la propagando, ĉiam kaj ĉie.

ESPERANTO POR LA BLINDULOJ.

Je la 3a ptm., en salono en la Urbdomo, okazis kunveno de amikoj interesataj en la propagando de Esperanto inter la blinduloj. S-ro H. B. Mudie prezidis. Inter la ĉeestantoj troviĝis Kapitano Willoughby-Berthon, sinjoro kiu tre multon faris por la blinduloj en Cheltenham. S-ro A. J. Adams el Hastings legis

leteron skribitan de blinda Esperantisto, kiu rakontis pri la grandaj utiloj, kiujn li havis el Esperanto en la daŭro de 1' pasintaj tri-kvar jaroj. F-ino Boord el Londono, sekretariino de la Nacia Pruntbiblioteko por la Blindularo, petis pri la bonvola kunhelpado de ĉiu samideano, kiu scias Esperanton kaj povas skribi "Brajle," ĉar pro la kreskanta postulado pri Esperantaj legaĵoj inter la blindularo, oni bezonas multe pli da libroj, ol la Biblioteko disponas. S-ro Hodges el Nottingham, spertulo pri instruado al la blinduloj, paroladis interese pri siaj Esperantaj kursoj por blindaj geknaboj. Li diris, ke precipe la knabinoj profunde interesiĝas pri la lingvo, kiu sendube restados por ili neelĉerpbla fonto de profito kaj plezuro.

KUNVENO DE LA B.E.A.

Je la 7a okazis neformala kunsido de la membroj de la B.E.A. La celo de la kunveno estis esplori, ĉu la oficiala ĉiujara kunsido de la B.E.A. estonte povos okazi en sama tempo kaj loko, kiel la Nacia Esperantista Kongreso ĉiujara. Post vigla diskutado, en kiu klare montriĝis, ke la deziro samlokigi kaj samtempigi tiujn du aferojn estas ĝenerala, la membroj voĉdonis al la baldaŭ okazonta en Londono ĝenerala kunveno la jenan rekomendon:

Ke la financa jaro de la Brita Esperantista Asocio estonte finiĝu en Decembro anstataŭ en Aprilo, kaj ke la ĉiujara ĝenerala kunveno de la Asocio okazu, kiel ĝis nun ĉe la Nacia Kongreso, dum la Pentekosta libertempo.

LA KONCERTO.

Vespere la Urbestro, kiu per sia simpatia Esperanta parolado ĉe la malferma kunsido jam kaptis la korojn de la kongresanoj, kun sia edzino faris al la Esperantistoj akceptan festeton. Por la komitato de la Cheltenham'a Esperantista Societo S-ino C. P. Ingleson prezentis al ŝia Urbestrina Moŝto belan bukedon.

Sekvis bonega programo da muziko, kiu plej agrable daŭris ĝis malfrua horo. La koncerton malfermis la Mandolina Orkestro de F-ino Alice Gardiner, ludante kun lertega neteco kelke da tre ĉarmaj pecoj. Post tio la "Lyric Glee" kvaroj kantis "Anjo Loro," kaj ricevinte grandan aplaŭdon, devis prezenti bisadon, kiel ankaŭ ĉe sia lasta kanto pli malfrue en la vespero. F-ino Phillips, konata kantistino el Birmingham, ĉarmis la aŭskultantaron per du bonegaj kantoj, la unua el kiuj estis "Damono," tradukita de S-ino A. Schafer. Alia multe ŝatita kantistino estis S-ino Outen el Nottingham, kiu tre plaĉis per "Alanriverbordo" kaj "Majmaten'." Oni aŭdis kun sincera admiro du harpsolojn de nia agema nordlondona samideano S-ro M. C. Butler, kiu ankaŭ devis doni bisadon. Loka vira horo sub la kondukado de S-ro D. H. Thistlethwaite en plej plaĉanta maniero prezentis du viglajn kantojn, unu en Esperanto. S-ro Brooks el Normanton per bela baritona voĉo kantis "Sole ŝi ĉarmas al koro," de Gounod. Bona kanto ankaŭ estis "La Gaja Migranto," de Pastro J. Cardo Senior el Lillington Lovell. La akompanistino por la tuta vespero estis F-ino A. Lowe el Birmingham, kiu ankaŭ mem ĉarme ludis du violonpecojn, akompanate de F-ino B. M. Burrow. Grava ero de la programo estis la unuakta farso "Senditaj al la Turo," lerte tradukita de S-ro F. W. Hipsley el Birmingham. La rolojn plenumis bonege S-roj Hipsley, I. H. Wright, Y. Alvarez kaj F. W. Shewell, elvokante oftan ridadon per sia trafa ludado.

DIMANĈON, LA 15AN.

Dimanĉmatene pli ol 300 Esperantistoj kunvenis por Esperanta Diservo en la granda halo de la Urbdomo. Pastro R. E. Fairbairn, kelkara samideano el Stow-on-the-Wold, kondukis la solenon, kaj faris Esperante altpensan kaj inspirantan predikon. Jene:

Kaj preterpasante de tie, Jesuo ekvidis viron nomitan

Mateo, sidantan ĉe la impostejo, kaj diris al li, Sekvu Min. Kaj li leviĝis, kaj sekvis Lin. (S. Mateo ix. 9.)

Per tiu ĉi malgrandioza maniero la evangeliisto pri-skribas la plej gravan punkton en sia tuta vivo.

Antaŭ tiu momento li estis nur impostisto. Post tiu momento li estas apostolo, — elektita servisto de la Mesio.

Antaŭe li vivadis tute ordinare. Poste li iris vojon plenan de mallumo, malfacilo, ĉagreno, dubo, — sed fine kondukantan al triumfa fido en Jesuo kiel la Mesio.

Nu, amikoj, mi deziras atentigi vin al tiu ĉi demando:

Kiamaniere pensis Mateo, kiam li responde leviĝis kaj, forlasante la impostejon, eksekvadis Jesuon? Kia *ideo* okupis lian animon? Kia *idealo* brilis antaŭ lia imago? *Kiun* Mateo supozis, ke li sekvis? *Kien* li supozis, ke Jesuo lin kondukos? Kaj *kion* li atendis atingi?

Ni povas certe diri, ke Mateo pensis simile je siaj samtempuloj. La Judoj ja atendis Mesion kaj venontan Dian regnon, sed nur regnon inter kaj super kaj simile al la aliaj mondaj regnoj.

Sed tamen Jesuo predikis ne Dian regnon, — sed Dian regadon, — spiritan ĉeston kaj regon de Dio en la homara koro.

Li eluzis sian vivon, penante forpeli de la popola animo la neveran idealon kaj instrui pli spiritan koncepton.

Ni do povas diri, ke Mateo komencis sekvi Jesuon per *erara* idealo. Li eksekvadis iluzion! Rimarku, amikoj, mi ne diras "falsaĵon," sed *iluzion*. Ĉar estis *io* vera, nobla, heroa, eĉ religia en lia patriota sindonemo. Li supozis, ke Jesuo celis liberigi la nacion kaj enkonduki Dian regnon. Tion Jesuo ja celis, sed alimaniere ol pensis Mateo kaj la Judoj.

Tamen, se Mateo ne ekservus Jesuon per *erara* idealo, li neniel kaj neniam ekservus Lin. Lia tuta estonta spertado, — jes, kaj la tuta Kristana epoko — rezultis de tio, ke Mateo kaj la aliaj lernantoj aliĝis Jesuon per neperfekta idealo.

Kaj en tio ni povas vidi principon de la homa vivado kaj progresado. Efektive, ni progresadas per la neperfektaj idealoj.

Ĉiu generacio havas kaj sekvadas sian propran idealan celon.

Ĉiu generacio komprenas propramaniere Dion, kaj la regadon Dian.

Ĉiu generacio penas efektivigi sian idealon, kaj ĉiu same malsukcesas. Sed *ne absolute* malsukcesas!

Ĉar *io* estas gajnita, per kiu la venonta generacio povas fari novan, pli bonan idealon.

Tiamaniere ni paŝadas malrapide sed certe al la Dia celo por la homaro.

Mi povus citi multe da ilustraĵoj de la historio, sed la tempo mankas.

Nur klare komprenu, amikoj, la principon de progresado. Ni devas ne atendi ĝis kiam ni scios la tuton de la vero, — ĝis kiam ĉiu sekreto de la ĉielo kaj tero sin malfermis al ni.

Sed ni devas aniĝi, servi, sekvi la plej bonan idealon de la vivado, kiu sin prezentas al ni.

"Ni scias nur parte," — jes, sed ni neniam scias *vere* nek tute, se ni ne kore kaj fidele ekservas al la vero, kiun ni jam scias.

Do, la alvoko de Jesuo, kiu sonas en niajn orelojn tute same kiel ĉe Mateo, estas alvoko al decidema, kuraĝa, tutkora servado al la plej bona idealo de la vivo, kiun ni konas.

Tro multe da homoj tute ne ŝatas ĉian paroladon pri vivada idealo, ĉar ili nur deziras servi al sia propra profito.

Kaj, bedaŭrinde, tro, tro multe da homoj vivadas en

tiaj cirkonstancoj, ke estas preskaŭ ridinde, ke oni postulu ĉe ili la amon al la bono kaj vero.

Sed spite ĉio, estas en la normala homa koro io Dia, kiu nepre respondas per admiro kaj amo la idealon Kristan, se nur la homoj jam ne mortigis ĝin per longa kaj decidema deteno.

Kaj, krom tio, mi en la nuna momento alparolas la Esperantistojn, kiuj nepre estas idealamantoj, ĉar alie ili ne fariĝus anoj de la Esperantismo. Vi certe deziras vivi en la plej bona maniero por servi al la Dio kaj al la homaro. Vidu do, la signifon de tiu ĉi principo por ni mem, unue, kiel *homoj*, kaj due, kiel Esperantistoj. Kiel homoj, farantaj siajn proprajn vivojn en tiu ĉi mondo, ni devas sincere kaj entuziasme servi al la plej bona idealo, kiun ni konas, *ne atendante* ĝis ni akiros la perfektan veron. Precipe mi akcentas tion ĉi, rilate la fidon al Jesuo Kristo. Al ni hodiaŭ sonas la voĉo de Jesuo dirante "Sekvu Min." Sed oni diras, "Mi ne povas fidi al Li, ĉar mi ne kredas la dogmarojn pri Li." Nu, atentu pri ĉi tio, amikoj, ke Mateo *ankaŭ* ne kredis la teologiajn dogmarojn pri Jesuo, sed *tamen* li sekvis Jesuon. Li ne kredis ilin, ĉar neniam li aŭdis pri ili. Li nur konis Jesuon, kaj li aliĝis al Lia persono — ne al la teologio.

Efektive *neniu* povas koni la Kriston, ne sentante fortan deziron similiĝi al Li spirite. La persono de Jesuo ja allogas ĉiujn homojn al Li. Li ne postulas, ke vi kedu al *io*, antaŭ ol vi aliĝos kaj ekservos al Li, sed nur ke vi volu submeti vin je la influo de Lia spirito.

La *kredo* venos poste, sed ĝi ja fariĝos el la spertado, kiun vi havos en la servado de la Sinjoro. Mi deziras peti al tiuj el vi, kiuj ne ŝatas la religiecon, ke vi nur esploreme kaj sincere legu la evangelion pri Jesuo, nur por ekscii, kiam homon Li estis. Kaj se tiam vi sentos, ke vi tre admiras la personon kaj spiriton de Li, ekpensu tion ĉi, ke la Kristanismo — la persona religieco — komencas per, kaj konsistas en la memdediĉo al tiu spirito de Jesuo.

Ni sekvu Lin, amikoj. Tiam ni ne vidos la malgrandajn interdiferencojn, kiuj nin dividas religie, tiel same kiel la nacioj dividiĝas malamike en la mondo. Nur sekvu Lin, kaj ĉiuj benoj de la religio estos niaj, kaj en la mondon ni rapidigos la envenon de la vera regado de Dio, kiu estas la spirito de interamo.

Sed due, tiu ĉi principo rilatas al ni, kiel Esperantistoj.

Ni deziras disvastigi Esperanton en la mondon, ne por memprofito, sed ĉar ni entuziasmiĝas pri la *interna ideo* de la Esperantismo. La plej multe el ni tute ne havas, havis, nek atendos iam havi ian monprofiton el Esperanto. Ni *aliflanke* multe elspezas por la kara afero. Kaj ni tion faras pro amo al tiu centra ideo, kiu instigis al nia glorinda Majstro dediĉi la tutvivon al ĝia kreo.

Ni neniel zorgas nek ŝatas la teorie perfektan lingvon, eĉ se oni *povus* ĝin fari. Tio, kion ni ŝatas, estas la rimedo por disbati la murojn de nesciado kaj malamikeco, kiuj dividas la homaron.

Per Esperanto ni ja havas tion, kaj tagon post tago ni vidas, ke ĝi efektive funkciadas en la mondo, kaj ni dankas al Dio, kiu donis tian donacon al ni.

La muroj jam komencis disfali. La afero kreskas, kreskadas, kaj ni nun povas antaŭvidi en la ne malproksima estonteco gloran plenumiĝon de la revo de nia Majstro.

Nu, kial oni petas al ni, ke ni haltigu la movadon kaj prokrastigu la plenumiĝon por akiri lingvan perfektecon. Ni ne *celas* lingvan perfektecon. Ni celas la interamikiĝon de la popoloj.

Mi ne deziras aljuĝi motivojn, sed mi devas diri, ke *nenia* motivo povas pravigi la agon de tiu, kiu kapablas difekti tian gloran kaj jam sukcesantan movadon pro ia teoria postulo. Li ja farus krimon kontraŭ Dio kaj la homaro.

Sed ni, amikoj, restu fidelaj al la idealo, kiu en la

komenco allogis nin al Esperanto, kaj sekvu ĝin ĝis ni atingos la celon.

Eble ja la plenumiĝo povas iel diferenci de nia antaŭvido. Ni tamen certigu nin pri tio, ke ĝi ne *povas* esti malpli glora, ol nia revo.

Do, se ĉiuj ŝovinistoj frapos la militan tamburegon — se ja la flava gazetaro ridigos la mondon pri ni — se ja la “praktikemaj” homoj torde eklevos la ŝultrojn — se ja ĉiuj superemaj personoj patronaĉos al ni — ni tamen ĉiam sentas *tion* en la koro, kiu certigos nin, ke nia celo estas vere glorinda, kaj apartenas al *tiu Eterna Celo*, kiu nun kaj ĉiam disvolviĝas, spite homara inercio kaj kontraŭiĝo, kaj kiu *iatempe* nepre atingos pli gloran plenumiĝon, ol iam la okulo vidis, aŭ la orelo aŭdis, aŭ la homa koro prirevis.

Dum la diservo S-ro R. Sharpe el Torquay legis el la *Psalmaron* kaj F-ino Phillips el Birmingham sentoplene kantis solon.

La ĉeestantaro fervore partoprenis la kantadon de la diversaj Esperantaj himnoj, kiuj laŭ bona ideo de la organiza komitato estis enmetitaj kiel parto de la bele presita oficiala memoraĵo kaj programo de la Kongreso.

CLEEVE HILL.

Posttagmeze granda amaso da gesamideanoj, laŭplaĉe alpromeninte aŭ piedire tra beletaj kampoj aŭ plifacile per tramveturiloj, kolektiĝis sur la krutajn deklivojn de Cleeve Hill por fari propagandan kunvenon. Estis la unua fojo, ke tia publika kunveno okazis sur Cleeve Hill, kaj la speciala permeso kompleze donita al ili de la loka aŭtoritato estis multe ŝatita de la Esperantistoj. La

novaĵo allogis el la urbo multe da ne-Esperantistoj, kiuj montris grandan intereson kaj tre atente aŭskultis la diversajn paroladojn. La amfiteatra formo de la loko elektita bonege taŭgis por la kunveno. S-ro H. B. Mudie, kiu devis komenci, malfermis la kunvenon en agrable neformala maniero, starigante en la mezo kiel kvazaŭ-prezidanton sian tubĉapelon sur pluvombrelo — tute ne bezonata por ĝia ĝusta celo, ĉar la vetero estis belega. Oni vigle kantis “L’Espero,” kaj “H. B. M.” faris anglalingve al la 1,000 ĉeestantoj ŝercoplenan sed tre konvinkan paroladon. Post tio, ĉar ĉeestis diversaj alilandaj samideanoj, oni utiligis ilin kiel “homajn propagandilojn.” Tiu estis metodo de propagando, kiu, klare montrante la bonegecon de Esperanto por senpera interkomunikiĝado, ankaŭ tre multe amuzis la ne-Esperantistojn — kaj ja la samideanojn mem! Unue parolis nia konata amiko P. Blaise, belgo; poste S-ro Y. Alvarez, hispano, kaj S-ro Appelbaum, polo. Ili — kompreneble! — parolis Esperante; kaj oni do

bezonis britajn interpretistojn por transdoni anglen iliajn dirojn. Sed tiuj lastaj — pruvo de la malfacileco de la angla lingvo! aŭ de la ŝercemeco de la interpretistoj? — tradukis en maniero iom tro malĝuste komprenebla por kontentigi la parolantojn, al kiuj la laŭtaj ridoj de la Esperantistoj perfidis la fakton, ke oni tradukaĉas iliajn vortojn per dusencaĵoj. Ili do devis ofte postuli anstataŭadon de tiaj “fi-tradukistoj,” kio multe gajigis la aŭdantaron. La tre sukcesa kunveno fermiĝis per kanto de la Nacia Antemo.

LA DIMANĈA KONCERTO.

Post teo en la diversaj ĝardenaj restoracietoj ĉarme lokitaj sur la flankoj de la monto, la kongresanoj reiris al Cheltenham por la sankta koncerto en la Urbdomo. Kiel en la antaŭa vespero, oni havis bonegan programon. F-ino A. Lowe denove ludis kun granda sukceso violonan solon. La “Glee Singers” ankaŭ ree faris

profundan plezuron, kantante tri pecojn laŭ maniero, kiu elvokis longedaŭran aplaŭdodon. Nova ludanto por la samideanoj estis S-ro Horace Teague, la talentplena direktoro de la Urba Orkestro, kiu delikate prezentis violone la ĉarman “Légende” de Wieniawski. Li ankaŭ devis doni bison. F-ino Phillips kaj S-ino Outen ankaŭ tre kontentigis la aŭdantaron. D-ro Alexander (Kingston-on-Thames) vigle kantis “Brilas l’Esper’,” kaj S-ro L. Carroll (Cheltenham) “Min tenu via man’,” lerte tradukitan de S-ro G. L. Browne. Dum la vespero S-ro Warden je varma aplaŭdado esprimis la sincerajn dankojn de la Esperantistoj al ĉiuj artistinoj kaj artistoj, kiuj tiel

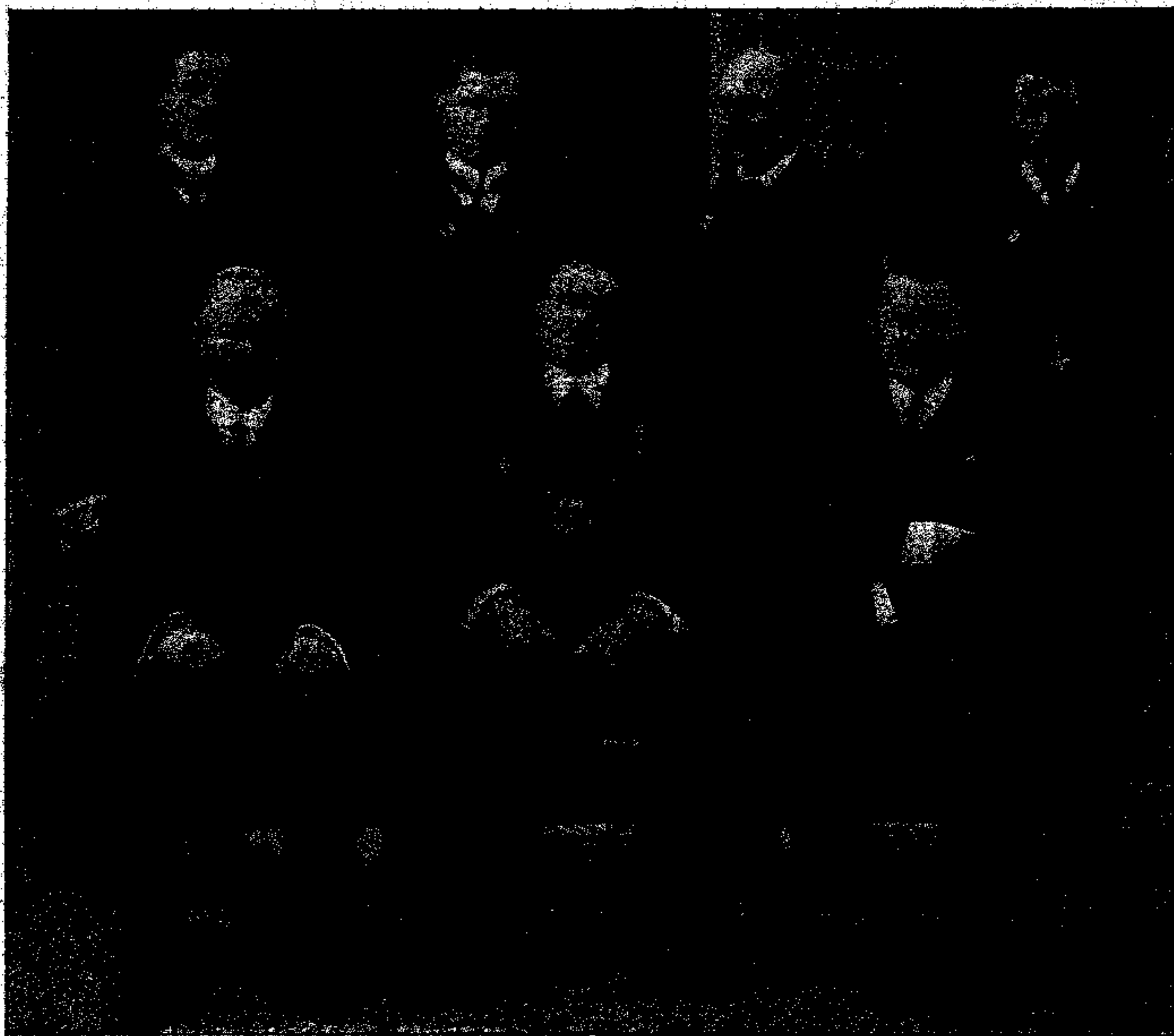
bele kunhelpis por ilia plezuro. Efektive, la muzikaj aranĝoj estis bonegaj, kaj mi mem aŭdis iun nordanon diri: “Oni ja povus kredi, ke oni estas en Yorkshire!” Kaj kian pli altan laŭdon oni povus doni, ol tian?

LONDON, LA 16AN.

London la kongresanoj dediĉis al ekskursoj. Denove ilin favoris la veterestroj, ĉar dum pluvegis posttagmeze en Cheltenham, kontraŭe en la lokoj vizitataj de la ekskursanoj — Stratford-on-Avon kaj Malvern — oni ĝuis dum preskaŭ la tuta tago ĉielon seren. La Esperantistoj do ne sole pasigis bonegan tempon, sed ankaŭ faris tre efikan propagandadon. Sur la supro de la Malvern Monto S-roj Mudie, Blaise kaj aliaj improvizis kunvenon, kaj en Stratford-on-Avon S-ro C. P. Ingleson, sekretario de la Cheltenham’a Grupo, sukcesis veki tiom da intereso, ke en tiu loko baldaŭ starigos Esperantista Societo.

Laŭ la oficiala programo, Kongresa Balo estis fiksita

Pastro R. E. FAIRBAIRN S-ro A. KENYON S-ro C. P. INGLESON S-ro W. F. WESTMAN-
(Prez.). (Organizinto de l’ Kongreso). (Sek.). COTE (Kasisto).
EL GRUPO EN CHELTENHAM.

S-ro J. M. WARDEN S-ro Konsilanto C. H. MARGRETT S-ro H. BOLINGBROKE MUDIE
(Edinburgo). (Urbestro de Cheltenham). (Londono).

por la vespero, sed pro la subita morto de la Reĝo oni ĝin forigis el la aranĝoj. Anstataŭe oni improvizis neformalan koncerton en la Festena Salono en la Urbdomo. Estis tre agrabla festeto. Al S-ro Blaise prosperis kolekti en kelke da minutoj pli multe da eroj por la laŭvola programo, ol oni poste povis plenumi. Inter la "artistoj" estis F-ino M. L. Jones, kiu tre plaĉe deklamis la Esperantan alegoron "La Talismano"; S-ro G. D. Lewis el Liverpool; S-ro P. Brooks el Normanton, kiu prezentis ankaŭ la beletan kanton, "Ĝis la revido," ĵus verkitan de F-ino J. Fielding el Huddersfield; S-ro J. Mathieson el Consett, kun kiu ĉiuj kantis hore en gajeritma kanto, tradukita de li mem; kaj S-ro Griffin el St. Helen's, kiu faris gratulindan penadon kontraŭ la lertaj improvizaĵoj de l' akompananto, S-ro M. C. Butler.

Ankaŭ rakontis kaj anoncis pri la Esperanto-Tago en la Blanka Urbo nia gaja ŝerculo Cedric White el Melbourne.

Laŭ aklame akceptita propono de F-ino M. L. Jones, oni faris monokolekton por helpi la edzinojn kaj familiojn de la ministoj, kiuj pereis en la Whitehaven mineja katastrofo. Oni tiel havigis la kontentigan sumon de £5 10s.

Intertempoj inter la diversaj kantoj kaj deklamoj prezentis multeŝatitajn okazojn por interbabilado, kio ja estas unu el la ĉefaj celoj kaj utiloj de Esperantistaj Kongresoj. La tuta festeto plej kontentige iris, kaj al ni ŝajnas, ke bone estus, se en ĉiu Kongreso oni rezervus tempon por tia neformala interamuzado, kies spontanea vigleco kaj kamaradeco tre plaĉas al ĉiu partoprenanto.

En la fino de la vespero — la lasta — bedaŭrinde! — de la Kongreso — S-roj H. B. Mudie kaj J. M. Warden en la nomo de ĉiu ĉeestanto diris plej varmajn dankojn al tiuj, kiuj tiel bonege kaj kontentige organizis la festojn, koncertojn, ekskursojn, kaj aliajn aranĝojn, kiuj havigis al ni ĉiuj tiom da ĝojo kaj plezuro. Ke la afero tiel brile sukcesis ni ŝuldas plejgrandaparte al la senlacaj klopodoj de areto da Cheltenham'aj samideanoj, la tiea grupestroj: F-ino M. Grant, S-ro C. P. Ingleston, S-ro W. F. Westmancote kaj precipe al ĝia organizinto, S-ro A. Kenyon.

Post mallonga respondo de S-ro Kenyon — kiu estas tiel modesta kiel la Majstro mem! — oni fermis la Kongreson per "L' Espero" kaj "Auld Lang Syne" laŭ la gaja tradicia maniero amata de ĉiuj samideanoj.

ĜIS LA REVIDO EN LA BLANKA URBO!

Kaj nun oni devas adiaŭi la belan Cheltenham, kiu dum tri ĝojoplenaj tagoj fariĝis nia Esperantujo. Multaj el la kongresanoj foriras jam tiun saman vesperon aŭ la sekvintan matenon; kelkaj, pli favorataj de l' sorto, restas por ĝui dum ankoraŭ iom da tempo la ombrajn kaŝtaneleojn kaj agrablajn promenejojn de la gastama ĝardenurbo. Kaj mi estas certa, ke ĉiu samideano, kiu havis la privilegion partopreni en la Tria Brita Kongreso Esperantista, longe konservados pri Kongreso, kongresejo kaj gastigintoj plej dolĉajn memorojn. Mi estas ankaŭ certa, ke ankaŭ la varmakoraj amikoj en Cheltenham longatempe kun feliĉeco memoros la Kongreson kaj kongresanojn, kaj ke ili, kiuj en loko kie antaŭ unu jaro ekzistis apenaŭ unu Esperantisto kapablis efektiviĝi tiel sukcesan feston, bone scios plene profiti ĝian propagandan valoron por firme starigi tie la verdan standardon de l' Esperantismo!

Kaj ni ne volas fini sen atentigo al ĉiuj alilandaj Esperantistoj, kiuj ŝatus pasigi libertempon en Anglujo, ke ili ne povus pli bone fari, ol travivi kelke da dolĉaj someraj tagoj en Cheltenham. Ili trovos tie, krom la famaj sanigaj akvoj, neniel malpli efikaj ol la kontinentaj medicinaj fontoj, bonegan klimaton, belegan ĉirkaŭaĵon, kaj koregan akcepton de servemaj gesamideanoj.

W. W. MANN.

Esperanto-Tago en la Japan-Brita Ekspozicio,

Londono, 11an de Junio, 1910.

Tra Anglujo grandega intereso estas montrata pri la Esperanto-Tago en la Japan-Brita Ekspozicio.

Multaj kluboj jam anoncis siajn intencojn aranĝi karavanojn, kaj la Mezlanda Federacio venos amase!

Notindaĵoj el la Programo:

Kun gojo ni povas anonci, ke Pastro Cyprian Rust kondukos Diservon en la preĝejo St. Clement Danes, Strand. Ĝi komenciĝos je 9.45a dimanĉon matene.

Kunveno, ĉe kiu lia moŝto la Japana Ambasadoro estos reprezentata. Estas forta Asocio en Japanujo.

La horistaro de 100 knaboj diligente sin preparas, kaj la naciakostum-interludo, "La Diskonigo de Esperanto," kiu estis tiel sukcesa ĉe bazaro de la Londona Klubo lastan jaron, estos reprezentata de F-ino Ad. Šefer kaj 22 helpantoj.

La firmo James Pain kaj Sons montros piroteknikan portreton de Zamenhof kaj aliajn interesaĵojn.

Por bonege utiligi la propagandan valoron de la afero, ne forgesu porti konstante la festbutonon, jam de la foriro el via urbo ĝis la tempo, kiam vi revenos hejmen.

Enirbileto al Ekspozicio kun

festlibro	Sm. 0.50 = 1s. neafrankite.
Enirbileto sola	" 0.33 = 8d. "
Festlibro, kiu enhavos ĉian			
sciigon	" 0.17 = 4d. "
Bela festbutono	" 0.08 = 2d. "
Bileto por rivera ekskurso...	" 3.00 = 6s. "

Sin turni al la HON. SEKRETARIO, ESPERANTO-TAGO, ĉe la Brita Esperantista Asocio, 133, High Holborn, Londono, Anglujo.

* * Ne forgesu enmeti aŭfrankitan koverton aŭ respondkuponon.

The Launch Trip.

Sunday, June 12, 1910.

In order more fully to appreciate the beauties of the Thames, the programme (see B.E., p. 93, May) has been altered to the following:

10.40 sharp, Launch leaves Town Hall steps, Staines. 12, arrives Windsor.

1, leaves Windsor for Cookham, past the famous Boulter's Lock, &c., returning to Staines in time for return trains.

Tickets, including lunch and tea on board, only 6s.

We believe this to be the cheapest trip ever arranged for this journey. Early application essential.

Convenient trains leave Paddington 9.45, arrive Staines 10.28; Waterloo 9.37, arrive Staines 10.21. Fare, 2s. return.

Ĉiu kunportu la "Tekstaron" por kantado.

Ekskurso al Danujo.

Kelkaj samideanoj jam sciigis sian intencon aliĝi al la karavano; tial mi permesas al mi proponi la jenan provizoran aranĝon:—

Foriro el Hull, Aŭgusto 20an, per *Arcturus*; 1a klasa £4 10s., iro kaj reveno, kun manĝaĵoj.

Vojaĝo en Danujo, vizito de Odense, Vejle, Aarhus, k.t.p.; 3a klasa bileto £1 3s. 6d. Esperanto Kongreso, Aŭgusto 29, 30, 31. Reveno, 2an de Septembro.

Plenajn detalojn oni povus ricevi poste de E. Parker ĉe B.E.A.

Himno al Mikado.

Miloj de miljaroj
Estu Lia sankta rego;
Vivu Li tre longe,
Ĝis rokiĝos ŝtonetero
Kaj ĝin kovros fine muskoj.

Japane:

Kimi ga yo wa
Chiyo ni yachiyo ni
Sazare-ishi no
Iwao to narite
Koko no musu made.

El Japana Esperantisto.

Ĉu Esperanto jam Donas Praktikan Profiton?

Oni ofte aŭdas diri, ke Esperanto liveras ĝis nun nur idean utilon, neniun praktikan.

Pri mia unujara vojaĝo al Sudameriko, el kie mi ĵus revenis, mi povas rakonti la kontraston.

Apenaŭ lerninte Esperanton, mi jam estis alparolata du fojojn en orienta Prusujo de fremduloj, kiuj vidis mian verdan stelon.

Poste mi estis en Parizo. Sur la Eiffel-turo estis poŝtkartvendejo. Kiam la vendisto ekvidis la signon, li tuj interrompis sian francan parolon kaj daŭrigis la proponojn esperante. Kompreneble mi tiam aĉetis.

Dum la sama vespero mi manĝis en hotelo. Sinjorino, kiu preteriris mian tablon, demandis min france, ĉu mi parolas esperante. Kompreneble mi respondis esperante. Post kvin minutoj mi jam estis prezentita al ŝia edzo, altestiminda sinjoro, kaj ni tri sidis kune, ne atentante la tempon, ĝis malfrua nokto. Estis feliĉaj horoj.

Sed la plej grandan utilon per Esperanto mi havis dum mia longa estado en Ĉilujo. Tuj mi havis konatojn, amikojn, kiuj vere bonvolis al mi, kiuj interesis kaj zorgis pri mi. Dum aliaj junuloj, kiuj jam longe antaŭ ol mi alvenis Valparaison, devis mortigi sian tempon per trinkeja sidado — nur pro manko de alia okupado — mi havis belegajn, interesajn kaj utilajn horojn.

Kiam mi volis viziti la najbaran urbon Santiago, mi nur skribis al la tiea grupo, kiu tiam sendis stelportantan delegiton al la stacidomo, kiu kondukis min tra ĉiuj eblaj vidindaĵoj de la interesa urbo. La agema grupo invitis min de unu al ĉiuj ĝiaj grandaj festoj, mi vere amikiĝis kun kelkaj kaj varme konatiĝis kun multaj membroj, kaj mi povas sincere diri, ke miaj plej agrablaj tagoj en Ĉilujo estas travivitaj per Esperanto.

Ne alie estis poste. En Rio de Janeiro mi volis aĉeti libron. La vendisto portis stelon, mi do ne bezonis montri mian nekonon de la portugala lingvo. Li tuj kondukis min al la konsulo de U.E.A., kiu veturis kun mi tra la belega urbo kaj montris al mi vidindaĵojn, kiujn mi sen lia helpo neniel estus trovinta. Ŝarĝite je Esperantaĵoj kaj belaj memoraĵoj pri Ameriko mi dankplene al Esperanto forveturis Eŭropon.

En Liverpool mi trovis tielsame koran akcepton, kaj nun mi havas la ĝojon, ĝui ĝin en Londono. Dankante tree al la du anglaj samideanaroj, mi direktiĝas al mia proksima celo — Belgujo — certe sciante, ke ankaŭ tie mi havos hejmon en Esperantujo.

Eĉ se mi havus neniun idealan intereson pri Esperanto, mi tamen restus Esperantisto pro la jam nun efektivegeblaj praktikaj utiloj.

HENRY MEYER.

Königsberg, Germanujo.

Laborkongreso de la Universala Esperanto-Asocio.

JULIO 31 — AŬGUSTO 4, 1910.

Tiu ĉi estos tre grava internacia manifestacio, kiu celas plifortigi la solidarecon de la U.E.A. kaj pli intime interkonigi inter si la delegitojn kaj membrojn. Post la kongreso oficialaj ekskursoj okazos al München (Munich) kaj Oberammergau.

Britoj, kiuj intencas iri, afable *tuj* komuniku kun S-ro H. BOLINGBROKE MUDIE, 77, Kensington-gardens-square, London, W. Se sufiĉa nombro sin prezentos, oni organizos karavanon. La regiono de la Bavara montaro kaj kastelaro estas unu el la plej allogaj en mez-Eŭropo kaj ja meritas viziton.

PROVIZORA PROGRAMO.

Honora Prezidanto: S-ro WOLFRAM, Ĉefurbestro de Augsburg.

Ĵaŭdon, 28 Julio. — 5 h., Solena Malferma Kunveno. — 7 h., Granda komuna festeno.

Vendredon, 29. — 9 h. $\frac{1}{2}$, 1a Labora Kunveno (pri administra fako). — 3 h., 2a Labora Kunveno (pri financa fako). Vespere, Amuzaĵoj.

Sabaton, 30. — 9 h. $\frac{1}{2}$, 3a Labora Kunveno (pri fakoj konsuloj kaj Esperanto-Oficejoj). — 3 h., 4a Labora Kunveno (pri junula fako). Vespere, Kunveno kaj paroladoj.

Dimanĉon, 31. — Komuna ekskurso al la reĝaj kasteloj de Neuschwanstein kun komuna manĝo.

Lundon, 1 Aŭgusto. — 9 h. $\frac{1}{2}$, 5a Labora Kunveno (pri komerca fako). — 3 h., 6a Labora Kunveno (pri komerca fako). — 5 h. $\frac{1}{2}$, Malfermo de la Kongreso de T.E.K.A. — 8 h. $\frac{1}{2}$, Granda Vesperfesto.

Mardon, 2. — 9 h. $\frac{1}{2}$, 7a Labora Kunveno (pri turisma fako). — 3 h., Ferma Kunveno; alprenado de la deziresprimoj. — 5 h. $\frac{1}{2}$, Kunveno de T.E.K.A. — 7 h., Granda komuna festeno.

Merkredon, 3. — Kunvenoj de T.E.K.A. kaj diversaj Esperantistaj Asocioj kaj Entreprenoj. — Ekzamenoj de la Instituto de Esperanto.

Ĵaŭdon, 4, Vendredon, 5, Sabaton, 6. — Vizito de Munĥeno.

Dimanĉon, 7. — Vizito al la prezentado de Oberammergau kaj eventuale ekskurso al Bavaraĵ Alpoj.

Kunvenoj. — La kunvenoj okazos en la belega hotelo 3, Mohren. La *detala* tagordo de tiuj kunvenoj aperos en *Esperanto* kaj estos sendata al ĉiuj kongresanoj.

Loĝado. — Estos eldonataj tri klasoj de kuponaroj: 1a klaso, Sm. 23; 2a klaso, Sm. 20; 3a klaso, Sm. 18. En ĉiu kuponaro estos entenataj 6 noktoj, kun frua matenmanĝo, tag- kaj vespermanĝoj dum la tuta kongreso kaj ekskurso al Neuschwanstein (kun vagonaro, vizitado de la reĝaj kasteloj kaj manĝo). La frua matenmanĝoj okazos en la hoteloj; la festenoj en la hotelo 3, Mohren, kaj la komunaj ĉiutagaj tag- kaj vespermanĝoj en bierhalo. La diferenco de prezo inter la tri klasoj estas kaŭzata de la diverseco de la ĉambroj; la manĝoj kostos saman prezon por ĉiuj kongresanoj. Oni rimarku, ke la kosto de la ekskurso (Sm. 10) estas entenata en la kuponaro.

Vojaĝoj. — Jen la kosto de la vojaĝo Augsburgon de kelkaj urboj: Parizo, IIa 24, IIIa 16.05; Bruselo, IIa 21.25, IIIa 13.40; London, IIa 34.35; Rotterdam, IIa 22, IIIa 14.25; Hamburg, IIa 17.85, IIIa 11.60.

Kongreskartoj. — La Kongreskarto kostas 3 Sm. Ĝi rajtigas al ĉeestado je ĉiuj kunvenoj kaj senpaga ricevado de la dokumentoj; ĝi estas necesega por la ricevo de la kuponaro.

Karto de helpkongresano kostas 1 Sm.; ĝi rajtigas je senpaga ricevado de la dokumentoj; ĝi estas difinita por la personoj, kiuj ne veturas al la kongreso. Helpkongresanoj povas ĉiam fariĝi kongresanoj, pagante 2 Sm. pluajn.

Brita Kroniko.

Manko de loko — pro la financa raporto, raporto pri Cheltenham, cirkulero pri la Sesa Kongreso — devigis nin prokrasti la enmeton de multaj grupraportoj.

Esperanto-Taĝo.—Esperantistoj venontaj al Londono por tiu festo volu noti, ke la Londona Klubo organizas tiuokaze — vendredon de 11an de Junio, je la 7a30 en *St. Bride's Institute, Ludgate-circus* — neformalan akceptan festeton kaj koncerton. La klubanoj tutkore invitas la amikojn alilandajn kaj provincajn. Oni multenombre ĉeestu!

Croydon.—Sabaton, la 25an de Junio, okazos vagekskurso al la ĉarmaj arbaroj de Shirley, Addington kaj Croydon-hurst. La partoprenantoj temaĝos en Shirley je la 5a, kaj poste vespermaĝos ĉe S-ro Louis, sekretario de la societo. Por ĉion aranĝi necesas garantii sufiĉan nombron, kaj estas decidite, ke ĉiu, kiu intencas partopreni, sendu la nomon kaj la monon al S-ro Louis antaŭ la 20a de Junio, post kiu dato li ne povos ricevi nomojn de partoprenantoj. Oni devas kunveni ĉe la stacidomo, East Croydon, je la 3a posttagmezo. La kosto de la teo kaj vespermaĝo por ĉiu persono estos 1s. 6p. Lastan jaron partoprenis 62 anoj kaj la ekskurso estis tre sukcesa afero. Anoj de ĉiuj grupoj estas kore invititaj. Pluajn detalojn oni povas ricevi de S-ro L. L. S. Louis, 2, Moreton-road, South Croydon.

Huddersfield.—La grupaj kunvenoj en la Tehnika Kolegio nun ĉesis ĝis Septembro, tial la grupanoj renkontiĝos dum la somero ĉiujlande je la 7.30 vespere en Greenhead Park en la alkovo apud la granda lago. Multaj geanoj ankaŭ kunvenas ĉiusabate je la 8a vespere en la Kafejo Collinson, New-street. Ĉiuj samideanoj estos tre kore akceptataj en ambaŭ kunvenejoj. — S-ro Waddington aranĝas vagadon al Mirfield kaj la ĉirkaŭaĵo. La dato estas la 4a de Junio (ne la 28a de Majo, kiel antaŭe anoncita) kaj oni atendas vidi multegajn samideanojn el la apudaj urboj. Venu grandamase! — La somera kurso aranĝita ekskluzive por geinstruistoj en la ĉiutagaj lernejoj estas granda sukceso; 38 anoj partoprenas.

Widnes.—En Aprilo, ĉe la fino de la kurso, kiun kondukadis dum la vintro F-ino M. L. Jones, oni fondis ĉi tie Esperantistan Grupon. La membroj kunvenos ĉiun duan semajnon alterne en la domoj de S-inoj Jones kaj Warner. Sekretario estas S-ro G. Warner, *Halton Villa, Widnes*. En la ferma vespero de la kurso, la lernantoj kun granda bedaŭro devis diri adiaŭ al sia instruintino, transloĝonte Londonon okaze de ŝia baldaŭa edziĝo kun nia konata samideano S-ro Blaise. S-ino Norris Jones, kiel prezidantino de la nova grupo, esprimis, Esperante, en la nomo de la kursanoj la malĝojon, kiun sentis ĉiu pro tiu foriro, kaj deziris al ŝi ĉian benaĵon en ŝia nova vivo. S-ro Warner subtenis, ankaŭ Esperante, kaj oni prezentis al F-ino Jones belan memoran donacon en la formo de arĝentita kukokorbo. La Estro de la Tehnika Lernejo ankaŭ paroladis, anglalingve, dirante ke neniŭ kurso iam donis al li pli da plezuro kaj malpli da ĝeno.

Montrose.—Je la 8a de Aprilo la tria ĉiujara festo de tiu ĉi grupo okazis tre sukcesege en la Memorial Hall. S-ro J. D. Simpson, prezidanto, prezidis, kaj la membroj kaj amikoj pasigis tre agrablan vesperon. Diversaj membroj kantis Esperantajn kantojn. Okazis ankaŭ la ĝenerala ĉiujara kunveno la 25an de Aprilo. La sekretario kaj la kasistino legis tre kontentigajn raportojn pri la lastjara agado. La kluboficiroj estis reelektitaj.

Skota Federacio.—Oni nun povas ricevi de la grupsekretarioj biletojn por la kongreso en Glasgovo de la Skota Federacio, la 18an de Junio. La lokaj samideanoj jam aranĝis bonan programon, iene:

Sabaton la 18an — Je la 9a matene, Malfermo de la Akceptejo; 11.30, Ekskurso al ĉirkaŭaĵoj de la urbo; 1.0, Lunĉo; 1.30, Kunveno de la Federacia Komitato; 2.30, Kongresa Kunveno; 6.0, Teo (senpaga por kongresanoj); 7.30, Koncerto. — D-ro Zamenhof jam promesis sendi malferman paroladon, kaj oni atendas la ĉeeston de kelkaj eminentaj Esperantistoj. Dimanĉon okazos Diservo je 11.30 en la *Christian Institute, 70, Bothwell-street*; la predikonto estas Pastro Mountain, el Holytown. — Dezirantoj resti dum la semajnfino povos aranĝi ĉe la Akceptejo pri loĝejo. — Oni petas, ke la grupsekretarioj vendu la biletojn multenombre. La kosto estas po 1s. 6p., kio ankaŭ enhavas la koston de la temaĝo kaj de sidloko en la koncertejo.

Melbourne.—Per la *Melbourne Herald* de la 2a de Marto ni sciigis, ke nia prezidanto D-ro Pollen, tiutempe en Aŭstralio, iris kun deputitaro de la Victoria Esperantista Klubo por fari formalan peton al la Ministro de l' Edukado, ke li konsideru la enkondukadon de la lernado de Esperanto en la daŭrigaj kaj superaj lernejoj publikaj. La Ministro, S-ro Billson, promesis konsiliĝi pri la afero kun S-ro la Direktoro, kiu ankaŭ ĉeestis.

Sydney, Aŭstralio.—Publika kunveno de la Klubo Esperanta, por festigi la 50an datrevenon de la naskiĝtago de D-ro Zamenhof, okazis la 15an de Decembro, en la ĉambrego de la Reĝa Societo, Sydney, antaŭ multinteresa aŭdantaro. S-ro Geo. Collingridge, bone konata en artaj rondoj, faris kelkajn lertajn rapidegajn skizojn kaj ankaŭ parolis pri la kvin Esperantaj Kongresoj. S-ro E. C. Bluett faris paroladon kaj deklamadon, kaj S-ro W. Lusby kantis angle kaj esperante. Je la fino de la kunveno ĉiuj kantis esperante en honoro de nia Majstro, kaj faris tri aplaŭdegojn por D-ro Zamenhof kaj Esperanto. Poste, kelkaj el la aŭdantaro aliĝis al la klubo, kiu, kvankam fondita nur antaŭ du monatoj, jam faras bonegan progresadon.

Vancouver, B.C., Kanado.—Fondiĝis antaŭnelonge Esperantista Societo en VANCOUVER, kun 24 membroj. Prezidanto estas S-ro John D. Dower, kaj sekretario S-ro E. S. Jelley, jun., *Box 89, Vancouver, B.C.* La Kristana Celada Movado ĉitie ankaŭ disvastigas Esperanton, diversaj ĵurnaloj favore ĝin aludas, kaj oni esperas tre bonan progreson de nia lingvo en tiu progresema urbo.

La Bicikla Klubo Esperantista.

Junio 4 (sabaton).—*Kunvenejo*, St. Michael Preĝejo, Bedford-park, 3 p.m. *Celo*, Ruislip. *Teo*, Bungalow.

Junio 11 (sabaton).—*Esperanto-Taĝo en la Blanka Urbo*.

Junio 12 (dimanĉon).—*Kunvenejo*, St. Michael Preĝejo, Bedford-park, 3.15 p.m. *Celo kaj teo*, Kingston Vale.

Junio 18 (sabaton).—*Kunvenejo*, St. Michael Preĝejo, Bedford-park, 3 p.m. *Celo*, Hampstead. *Teo*, Golder's-hill Park.

Junio 26 (dimanĉon).—*Kunvenejoj*, St. Michael Preĝejo, 10 a.m., kaj Kingston Coronation Stone, 11.15 a.m. Tuttaga rajdo al Box Hill.

Sekretario kaj Kapitano, E. D. TAYLOR, 12, *Hargreave-villas, Hartswood-road, Shepherd's Bush, W.*

Naskiĝo.—Al S-ino G. L. BROWNE, filo, nomota Frederiko Sebastiano, dimanĉon, 22an de Majo, 1910. La patrino edukos lin en la Zamenhofa lingvo.

Typewriter, Blick No. 7, for sale, reasonable, in good condition. Writes Esperanto characters.—P. KALISKY, c/o B.E.A., 133, High Holborn, W.C.

THE BRITISH ESPERANTO ASSOCIATION (INCORPORATED).

<i>Dr.</i>	BALANCE SHEET, 30th APRIL, 1910.	<i>Cr.</i>
------------	----------------------------------	------------

To Sundry Creditors—	£	s.	d.	£	s.	d.
Subscriptions and Affiliation						
Fees paid in advance ...	47	12	7			
Unexpired Subscriptions to BRITISH ESPERANTIST ...	34	6	9			
Unexpired Subscriptions to <i>La Revuo</i>	21	14	0			
Other Accounts	507	10	1½			
	<hr/>			611	3	5½
„ Capital Account—						
Amount at credit 1st May, 1909	192	16	0			
Add Donations received during the year	276	16	11			
	<hr/>					
	469	12	11			
Deduct Balance from Revenue Account, being excess of Expenditure over Income	357	9	7½			
	<hr/>			112	3	3½
	<hr/>					
				£723	6	9

By Cash at Bank :—	£	s.	d.	£	s.	d.
On Current Account ...	47	7	1			
On Deposit	100	0	0			
Cekbanko Esperantista ...	2	18	11			
„ Cash in Hand	2	0	5			
	<hr/>			152	6	5
„ Sundry Debtors				195	18	7
„ Office Furniture	79	8	7			
Less Depreciation 20% ...	15	9	8			
	<hr/>			63	18	11
„ Stereos and Copyrights ...	11	10	9			
Less Depreciation 50% ...	5	15	5			
	<hr/>			5	15	4
„ Library	3	7	10			
Less Depreciation 25% ...	17	0				
	<hr/>			2	10	10
„ Stock on Hand				502	16	8
	<hr/>					
				£723	6	9

Report of the Auditors to the Members of the British Esperanto Association (Incorporated).

We have audited the Balance Sheet made up to the 30th April, 1910, as above set forth. We have obtained all the information and explanations we have required. In our opinion such Balance Sheet is properly drawn up so as to exhibit a true and correct view of the state of the Association's affairs according to the best of our information and the explanations given us and as shown by the books of the Association.

CHARLES COMINS & Co.,

CHARLES COMINS & Co.,
Chartered Accountants, } *Auditors.*

50, Cannon-street, London, E.C., May 26, 1910.

Dr. **REVENUE ACCOUNT, from 1st MAY, 1909, to 30th APRIL, 1910.** *Cr.*

	£	s.	d.	£	s.	d.
To Propaganda and Expenses of Administration :—						
Salary of Secretary and Clerical Assistance ...	481	9	6			
Postages ...	57	17	1			
Printing and Stationery ...	31	11	2½			
Rent and Office Expenses ...	137	8	10			
Legal Expenses ...	5	6	6			
Sundry Expenses ...	19	2	6			
Audit Fee ...	10	10	0			
Circularising ...	57	19	4			
	<u>801</u>	<u>4</u>	<u>11½</u>			
„ Depreciations ...	22	2	1			
„ BRITISH ESPERANTIST, excess of expenditure over income transferred ...				41	11	9
	<u>£864</u>	<u>18</u>	<u>9½</u>			

	£	s.	d.	£	s.	d.
By Sales Account...				248	8	3
„ Subscriptions of Fellows and Members ...	294	15	11			
Less Transferred to BRITISH ESPERANTIST Account ...	<u>147</u>	<u>8</u>	<u>0</u>			
				147	7	11
„ Affiliation Fees ...				65	8	6
„ Commissions ...				7	9	11
„ Interest on Deposit ...				1	17	10
„ Correspondence Course—						
Fees received ...	6	9	0			
Deduct Teachers' Fees and Expenses...	<u>5</u>	<u>10</u>	<u>7</u>			
				0	18	5
„ Examinations ...				34	15	10
„ Translations ...				1	2	6
„ Capital Account—						
Balance, being excess of Expenditure over Income				<u>357</u>	<u>9</u>	<u>7½</u>
				<u>£864</u>	<u>18</u>	<u>9½</u>

"THE BRITISH ESPERANTIST."

Dr. **TRADING ACCOUNT, from 1st MAY, 1909, to 30th APRIL, 1910.** Cr.

	£ s. d.		£ s. d.	£ s. d.
To Stock, May 1, 1909	12 0 0	By Subscriptions and Sales ...	166 3 11	
" Printing	251 17 3	Add Distributed to Mem-		
" Distribution, Postages, and		bers	147 8 0	
Advertising	50 6 11			<u>313 11 11</u>
" Editor's Honorarium and		" Advertisements		93 16 0
Assistant's Salary	126 15 6	" Free Distribution		30 0 0
" Rent and Clerical Assistance	50 0 0	" Stock, April 30, 1910 ...		12 0 0
		" Balance carried to Revenue		
		Account		41 11 9
	<u>£490 19 8</u>			<u>£490 19 8</u>

The British Esperanto Association (Incorporated).

Annual Report of the Officers and Council, to be presented to the Members at the Sixth Annual General Meeting, to be held at St. Bride's Institute, Bride-lane, Fleet-street, London, E.C., on Monday, June 13, 1910.

The Council have pleasure in presenting to the members their Report upon the work done during the year ended April 30, 1910.

PROPAGANDA.

In this, the most important object of the Association, a great deal of labour and thought has been expended. During the year over one hundred thousand in all of the brochure "World Progress" and of the leaflets "What is Esperanto?" and "Esperanto" have been distributed throughout the country, and the consequence has been a constant application for further particulars of the language. Numerous lectures have been held throughout the country, and there has been a very fair demand for the lantern-slides which the Association places at the disposal of lecturers. The classes of the London County Council were resumed last autumn, and 25,000 special circulars were printed and distributed to draw attention to them.

A most useful advertisement of the Esperanto movement was given last July by the then newly-established firm of Selfridge and Co. in Oxford-street, London. The firm placed one of their most prominent windows at the disposal of the B.E.A., and a splendid display of pictures and Esperanto books drew the attention of large numbers of the public. In the same month an Esperanto Day was organised at the Shepherd's Bush Exhibition, which was attended by over a thousand Esperantists from all parts of the country. Such was the success of this meeting that the authorities expressed their hope that another similar demonstration could be arranged the same year. This was not feasible, but the officials of the Exhibition have been again approached, with the consequence that this year an even more imposing meeting will be possible. The experience of all who have taken part in organising propaganda is that the public generally is still slow to realise the possibilities of Esperanto, but it is more and more evident that those persons whom we are able to reach receive us with considerably more sympathy than was noticeable a few years ago. The general Press notices have fallen off, but this must be expected, as Esperanto is no more a novelty.

The Central Propaganda Committee formed last year has been able to do a great deal of useful work in obtaining statistics and in collecting addresses, which have been indexed according to towns for the purpose of facilitating the organisation of new groups. The Association has been in correspondence with the Boy Scouts Headquarters, and at the present moment classes are being held for instruction in Esperanto among the boys, who are encouraged in their studies by the well-known dictum of their leader, Lieut.-General Sir R. S. Baden-Powell.

Mention must be made of the excellent Leeds meeting, and appreciation of the preparations for Cheltenham.

MEMBERSHIP.

The number of new members enrolled is cause for considerable satisfaction, but it is evident that there is still a large number of British Esperantists who have not yet joined our Association. To all such who may read this report we take the opportunity of again expressing hope that they will find it their pleasurable duty to send in their candidature. Apart from the important point that their allegiance gives encourage-

ment to the Central Body, and helps to provide the very necessary funds, we venture to suggest that the material advantages offered to members are sufficiently attractive to those who feel that some return should be given for their support of the Association. At the present moment the Register contains the names of 1,280 Fellows and Members. If each one of these would make it his task to enlist a new adherent during the present year, the Association would be enabled greatly to extend the propaganda work so necessary to the life and progress of our movement.

EXAMINATIONS.

During the past year the Examinations Board has met regularly each month, in addition to several extra meetings, and the following statistics are given as to their awards:—

<i>Preliminary.</i>				<i>Per Cent.</i>
Certificates awarded	84 (43½)
Failed	25 (14)
Total				190
<i>Advanced.</i>				
Certificates awarded	63 (50)
Failed	30 (24)
Total				126

Comparative figures as to the number examined by attendance and by correspondence are not available. In the case of the Preliminary Examination the majority of candidates sat at a centre, but the favourite method in the Advanced Examination is to make the attempt by correspondence. Probably this result is due to the fact that the number of persons qualified to conduct the Advanced Examination is comparatively small.

"THE BRITISH ESPERANTIST."

Our official organ continues to be highly appreciated, and the subscription list (apart from copies delivered free to members) maintains its position. As a medium of propaganda THE BRITISH ESPERANTIST is of the first importance to our Association, containing as it does encouraging group reports, lists of books, and general news of progress in all countries. It is estimated that at least two hundred copies per month are distributed free to inquirers. A large number of public libraries throughout the country regularly receive the journal for their reading-rooms. Judging from communications which frequently reach us, we have reason to believe that our magazine is generally acknowledged, at home and abroad, to be second to none as regards good Esperanto style in the literary and other articles published month by month.

PUBLICATIONS.

The following works have been issued under the name of the Association during the year under review:—

- Gvidlibro de Gibraltaro.* By C. J. EDWARDS, F.B.E.A.
Himnaro. Compiled by M. C. BUTLER, L.R.A.M.
D-ro Jekyll kaj S-ro Hyde. Translated by W. MORRISON, F.B.E.A., and W. MANN.
Esperanto Home Student. By J. ROBBIE, F.B.E.A.
A Norman Conquest. By W. MORRISON, F.B.E.A.
Pentekosta Diservo. By Rev. J. C. RUST, M.A.
Advantages of Esperanto. By M. L. JONES, F.B.E.A.
Esperanta Lando (song). By F. G. ROWE and Dr. S. MCBURNEY.
Esperanto (song). By HARRISON HILL.
Mia Juliet' (song). By HARRISON HILL.
Mi aŭdas vin. By Dr. S. MCBURNEY.

FINANCE.

The accounts presented to the members unfortunately show a somewhat large loss upon the trading. The profit on sales has fallen off a good deal, but this may be explained by the fact that a larger number of purchasers are members of the Association, receiving a discount. A noticeable feature in the sales department is that purchases by post are fewer, while the counter business with the bookselling trade has increased. By contrast, it is pleasing to note that the subscriptions of Members and Fellows are greater than last year. Some translation work has been undertaken for business firms, resulting in small profit, a new item in our accounts. It will be noticed that the estimated loss in connection with THE BRITISH ESPERANTIST is lower than the previous figure. The item, "Rent and Office Expenses," has also decreased owing to an arrangement with the *Internacia Propagandejo Esperantista*, who are now accommodated in our offices at an inclusive annual charge of £50. In connection with the Balance Sheet, attention must be drawn to the important item of £276 16s. 11d. received as donations. This includes £99 6s., the value of the stock of the works of the late General Cox, generously handed over to the Association by Mrs. Cox. Apart from this item, it will be seen that the donations received fall far short of last year's total, in spite of the fact that a special appeal was made to British Esperantists last December on the occasion of Dr. Zamenhof's Jubilee. It is curious to note that last year's total was made up by a small number of donors, while in the year under review there were nearly three times as many individual donors. Particular mention must be made as to the Esperanto Bazaar organised in London last December by Mrs. Sheehan, resulting in a donation of £50 to our funds. The accounts clearly show how essential are donations in order to carry on the work, and the Council therefore take the opportunity of again expressing their earnest hope that such contributions may be forthcoming in the immediate future even to a greater extent than in the past. Many enterprises which might be undertaken with success to the cause are unavoidably allowed to pass, simply owing to the fact that the necessary funds are not at the disposal of the Council.

GENERAL.

An increasing number of provincial and foreign Esperantists have made the B.E.A. offices a place of call, and the collection of magazines and literature in our reading-room has been greatly appreciated by those visitors who have had the necessary leisure. Mention must be made of the devoted work of the staff, upon whom also has devolved the task of receiving visitors. They have carried out their various duties with much tact and thoroughness, and it is the pleasure of the Council to record their satisfaction.

In spite of various difficulties which have presented themselves, the Council are satisfied that a very considerable advance has been made by our movement generally. All who have given their time and strength are optimists, however, and believe that difficulties are made to be overcome. Certainly the signs are everywhere encouraging. The success of great movements has always been slow, but seeds fall by the way, and a striking success is often achieved where least expected. This certainly has been the case with Esperanto, and although it must be confessed that we have met with failures and rebuffs in many places, still we have to record an even greater forward movement, leaving the balance distinctly in our favour.

In conclusion, the Council beg to tender their heartiest thanks to all those zealous friends of the movement who have encouraged them at all times in so many ways. They express the hope that during the coming year

every one who is able to do so will continue to give his services, be they great or small, to the furtherance of our common ideal throughout the world.

Council Meeting, B.E.A.

Held at the offices of the Association on Monday, May 9. Mr. Mudie was elected chairman of the meeting. There were present: Messrs. Akerman, Butler, Chatterton, Fairman, Hollis, Honeysett, Phillimore, Rolston, Sexton, Misses Blake, Holmes, O'Brien. In attendance: Messrs. Blott, Mann, Millidge, Wackrill, and the Secretary.

Death of the King.—The Chairman, in opening the meeting, made allusion to the recent death of King Edward, and proposed the following resolution, which was carried unanimously:

"That the Council of the British Esperanto Association desire to record the profound regret with which they heard of the lamented decease of the late King Edward VII., and to express appreciation of the pacific policy so consistently and successfully exercised during his reign.

"They desire to place on record their deep sympathy with Queen Alexandra, King George V., and the whole of the Royal Family, and to express heartfelt loyalty to King George and Queen Mary, and wish them a long and successful continuance of the policy so ably instituted by his never-to-be-forgotten father."

Among the subjects discussed were:

Congress of International Associations.—Mr. Mudie reported that he was unable to attend the Congress of International Associations, for which he had been elected delegate, and stated that he had made arrangements provisionally with Mr. G. J. Cox to take his place. The nomination of Mr. G. J. Cox as representative in place of Mr. Mudie was confirmed.

Affiliated Groups.—A letter was read from the Bradford Esperanto Society asking the Council to consider the suggestion that a free copy of THE BRITISH ESPERANTIST be sent monthly to every group paying an affiliation fee of 5s. The matter was discussed at length, and the following resolution was carried:

"The Council decides that Groups sending affiliation fees of 5s. and over may receive on demand one free monthly propaganda copy of THE BRITISH ESPERANTIST, and for each 5s. paid, from date of payment to the end of the financial year, provided that the postal charge be paid in advance."

Membership Subscription.

The attention of Fellows and Members is drawn to the fact that subscriptions for the current year fell due on May 1. All those who have not yet sent a remittance are earnestly requested to do so at once, and so facilitate the work of the office.

H. CLEGG, Secretary.

Notice is hereby given that the next meeting of the Council of the B.E.A. will be held on Monday, June 6 (Special), at the offices of the Association, 133, High Holborn, London, W.C., at 6.30 p.m. Following meeting, June 13, at St. Bride's Institute (Large Hall), Bride-lane, Fleet-street, London, E.C., immediately after General Meeting

Esperanto Progress Abroad.

Germany.—Decidedly the schools in Germany seem to be opening their doors to Esperanto. The *Germana Esperanto-Gazeto* reports that the authorities have approved the teaching of the language in the elementary day-school at DEUBEN, where a weekly class has been progressing most successfully since April 8. In District School No. 30, at DRESDEN-NEUSTADT, also, some forty children are regularly studying Esperanto. At a day-school at WEINBOEHLA, near Dresden, four hours weekly are devoted to the auxiliary language.—With the permission of the educational authorities, an interesting experiment was lately made at the town-school in KLEINENFELDE. Last October one of the masters started to teach a few of the youngsters Esperanto—all of them without previous linguistic training. Just before Easter an examination was held in the presence of the "Rektor" and a number of guests, at which all of the pupils acquitted themselves exceedingly well, reciting Esperanto dialogues, poems, anecdotes, counting and doing sums in Esperanto, and showing that they had quite a good idea of the grammar and word-building. Those present were much struck by the remarkable results attained by the children after hardly six months' study.—From another source we hear that from this summer onwards Esperanto will be taught in the Commercial High School in connection with the University of LEIPZIG. Esperanto has already been introduced into the municipal commercial schools at AUGSBURG and HILDESHEIM, and quite latterly the Chamber of Commerce at LIEGNITZ has taken steps to get it put on the curriculum of the "Handelschule" in that town. And it augurs well for the further progress of the language in this direction that the presidents of almost two-thirds of the 230 odd Esperanto Groups in Germany are either public-school teachers or prominent business men.—That Esperanto is also being more and more recognised as a means of interesting tourists is shown by the fact that the prospectus issued jointly by MUNICH and OBER-AMMERGAU is this year not only in German, English, and French, but also in *Esperanto*. Copies may be obtained on application to the Secretary, 1910 *Exhibition, Theresienhöhe 4a, Z. 6, Munich, Bavaria*.

Italy.—An active Esperanto Society has now been established at GENOA. The local Corporation, being a progressive body, immediately granted rooms for Esperanto classes in one of the municipal schools. Seventy persons gave in their names for the first course, besides the forty or so members of the group. The second national Italian Esperanto Congress is to be held in GENOA next year, and it is anticipated that the good progress already made there owing to proper organisation will spread rapidly throughout the whole country.—Dr. A. Stromboli (*Via Assarotti No. 54-15, Genoa*), president of the recently-founded Italian Esperanto Federation, is arranging an important organisation with a view to demonstrating to Italian business men the utility of Esperanto for commercial purposes. He wishes to be put into communication with British firms which make use of Esperanto and are desirous of making their products known abroad. He is also ready to exhibit and distribute Esperanto advertising matter.

United States.—On April 11, 1910, Austin L. Crothers, Governor of MARYLAND, signed a law allowing Esperanto to be taught in the public schools of that State. This is the first occasion in the United States on which a State has officially placed Esperanto on its statute-book. The new law is couched in the following terms:—

"WHEREAS the international language Esperanto is making real progress among many of the progressive nations of the world, and has been approved by several international congresses, and

"WHEREAS that language meets the long-felt need of

a simplified and superior medium of communication between nations, not superseding national tongues, but providing a second language for all;

"THEREFORE be it enacted by the General Council of MARYLAND that in every district school be taught (here follow the names of the ordinary branches of learning), and the elements of agricultural science and the international language Esperanto may also, under control of the State Council of Education, be added to the subjects taught in the State Normal Schools and in the public schools of the various districts of the State."

The passing of this law is principally due to the efforts of Mr. James L. Smiley, of ANNAPOLIS, with the assistance of Mr. George Moss, of the same town, Professor W. J. Spillman and Mr. Karl F. Kellerman, of the United States Agricultural Department in Washington, and Mr. E. C. Reed, secretary of the Esperanto Association of North America.

The Headquarters Office of the *American Red Cross Societies*, Washington, D.C., announces that it is ready to correspond in Esperanto on subjects connected with Red Cross work. Letters should be addressed to Mr. George W. Davis, *American National Red Cross Bureau, Washington, D.C., U.S.A.*

At the Congrès Mondial which took place last month in Brussels, and which was attended by delegates from the most important international societies of the world, the following expression of opinion was emitted by the eminent men assembled at the scientific section of the Congress. In their opinion an auxiliary international language, and that not a national one, is imperatively necessary for scientists, who must not be hidebound, nor enslaved by tradition—such, for instance, as that Latin suffices for scientists—since their duty is to provide for the future. The only dissentient to a vote practically unanimous was a Frenchman, who in a burst of oratory insisted that French is, and must be, the only international language. A full report will be given next month by the delegates of the B.E.A. who attended the Congress.

Trafaj Vortoj.

La pruvo estas farita; montriĝis evidente, ke ni ne povas, ne kontrolo de ia oficiala institucio, paroli lingvon, kiun ni parolas de pli ol dudek jaroj. Esperanto ja bezonas nenion; sed la Esperantistoj bezonis Akademion; nun ili ĝin havas. Sed same kiel la ranoj, alia libera popolo, iam plendis pri la senmoveco de la trabo, kiun Jupitero sendis al ili, kiel reĝon, ankaŭ la Esperantistaro plendas pri la senmoveco de sia Akademio, kaj el ĉiuj partoj de Esperantujo alflugas deziresprimoj, ke la Akademio decidu, ke la Akademio oficialigu, ke la Akademio leĝdonu... kaj fine la Akademio leĝdonis. Laŭ la trafa esprimo de sia prezidanto, ĝi remetis la tutan lingvon sur la tablon; ĝi zorgis kaj honeste ekzamenis, traesploris, pridiskutis ĉiujn proponitajn ŝanĝojn kaj plibonigojn kaj decidis, ke, ekzemple, la afiksoj *mis*, *oz*, *iz* ne estas aprobindaj kaj konsilindaj (aplaŭdoj). Tuj poste, aperis en nia literaturo amaso da *mis*, *oz*, *iz*, uzataj de verkistoj, kiuj plej laŭte proklamas sian fidon kaj obeemon al la Akademio. Kompreneble, tio estas ilia plena rajto, same kiel estus mia rajto ne uzi la diritajn afiksojn, eĉ se la Akademio juĝus ilin aprobindaj kaj konsilindaj; sed el tio vidiĝas, ke la Esperantistoj obeos la decidojn de sia Akademio, nur kiam tiuj decidoj kontentigos ilian personan deziron, kaj en tiaj kondiĉoj, la utileco de la Akademio ŝajnas dubegrava.

...Al mi simplulo, en la lingvo de Zamenhof, Zamenhof ĉiam sufiĉis, kaj sufiĉas.

El *Lingvo Internacia*.

ERA.

The British Esperanto Association (Incorporated).

CANDIDATES FOR MEMBERSHIP.

EXTRACT FROM RULES.—“If no objection shall be lodged within fourteen days, the Secretary shall inform the candidate that he is admitted as a member.”

A. J. ANDERSON, 67, Woolstone-road, Forest-hill, London, S.E.; Mrs. M. T. BIRD, 40, Camden-street, Rockland, Maine, U.S.A.; A. R. FORBES BOSMAN, 16, Harrington-court, London, S.W.; P. BROOKS, 27, Church-road, Altofts, Normanton, Yorks; Miss C. B. CLARK, 43, Blacker-road, Birkby, Huddersfield; Miss M. A. CLARKE, 54, Carson-road, W. Dulwich, S.E.; W. G. CORPE, Brooklands Estate Office, Weybridge; F. C. COWELL, 24, Bryanstone-road, Crouch-end, N.; Mrs. W. F. CRAFTS, 206, Pennsylvania-avenue, Washington, D.C., U.S.A.; Dr. R. H. CROWLEY, Letchworth, Herts; L. W. DENNIS, Ifield House, Carshalton, Surrey; Miss C. DERRY, 8, Burlington-terrace, Rowlands-road, Worthing; Miss E. E. DUNNILL, Laburnum House, Normanton, Yorks; Miss M. GILDERDALE, St. John's-square, Wakefield, Yorks; J. W. HARRISON, 49, Canning-street, Burnley, Lancs; Miss J. E. HARTLEY, 22, Hanson-terrace, Wakefield; Miss E. L. HOLDSWORTH, Welbeck-street, Barnsley-road, Wakefield; A. W. JACKSON, 20, New-street, Grantham, Lincolnshire; D. W. M. JENKINS, 1, Market-buildings, Erith, Kent; G. KEENAN, Fortfield, Dunmurry, near Belfast; Mrs. E. E. KIRTON, B.A., “Dinham,” Carew-road, Ealing, W.; H. A. MAGEE, 3, Colin View, Stockmans-lane, Andersonstown, Belfast; Mrs. V. C. M'VITTIE, B.A., 62, Fitzwilliam-square, Dublin; Miss R. OLIPHANT, Mayview, Anstruther, Fifeshire; G. PETITON, 23, Kingsdown-road, Upper Holloway, N.; C. S. PRICE, c.o. New Zealand Insurance Co., Ltd., Rockhampton, Queensland, Australia; Dr. J. SCHUMER, M.R.C.S., City of London Chess Club, Poultry, London; W. SERVICE, Childers Mill, Childers, Queensland, Australia; E. D. TAYLOR, 12, Hargreave-villas, Hartwood-road, Shepherd's Bush, W.; W. THISTLETHWAITE, Stanley-street, Stanley-road, Wakefield; F. TOWNSEND, Bampton, Devon; R. H. I. WARD, 92, Eaton-terrace, London, S.W.; G. ZADNIK, 42, Elgin-crescent, Notting-hill, W.

NEW FELLOWS.

A. E. BARRINGTON, Benalla, Victoria, Australia; Wm. HARVEY, 31, Comiston-drive, Edinburgh; D. R. TULLO, 34, St. Andrew-square, Edinburgh.

NEW DELEGATE COUNCILLOR.

Group “Sud-orienta Stelo.”—D. W. M. JENKINS.

PASSED PRELIMINARY EXAMINATION.

*FREDDY GEARY (okjara), St. Leonards-on-Sea; St. CLAIR BENFORD, *T. F. DE LA COURT, *H. M. PANTER, *C. F. PENTLOW, Kettering; *Miss M. GIBSON, J. GRIEVE, Miss BEATRICE C. HAXTON, Mrs. G. HAXTON, Miss N. HAXTON, Miss C. LAWSON, Miss A. LINDSAY, Miss J. MCKAY, *J. E. MORAN, Miss M. OGILVIE, Miss M. REID, Miss A. RODGER, St. Andrews; Miss J. J. D. S. HOWE, *B. TURNER, Edinburgh; Misses E. M. and M. V. ROBERTSON, Wood Green; Master L. A. PALMER, Highbury; Master F. CLEMENTS, Miss L. F. DAVIS, Canonbury; Misses *D. M. and *I. A. GRANT, Tufnell-park-road; *F. C. COWELL, Crouch End; Miss H. WOOD, Stoke Newington; Miss C. A. M. TRANGNAR, Fother's Bar; Mrs. CLARA BANKS, *Miss M. BRIGGS, Miss I. J. LANE, Master G. W. MATTHEWS, New Southgate, London, N.; G. N. GRIFFITH, Hornsey; *Miss M. A. SMITH, Bowes-park; Miss E. M. BURDEN, Noel-park; *Miss G. M. DIAMOND, *DAVID KENNEDY, Miss C. MALONE, *Mrs. E. DE MON-

TORO, THOMAS NISBET, *F. RAFTER, Glasgow; Miss E. ANDERSON, J. L. BROOK, Miss E. EMMERSON, H. C. FIRTH, Wm. GREGORY, T. H. LAWRENCE, Miss N. LONG, Miss E. M. PEARSON, E. WATSON, Miss E. M. WOODCOCK, P. A. WOODCOCK, Leeds; *E. MAIDEN, *Miss D. PICKUP, *L. SHACKLETON, *T. SHACKLETON, *Mrs. E. SIMPSON, *Miss ALICE STOTT, *H. TOMS, *A. WITHAM, Burnley.

In last month's list the name ALICE LANGE should be ALICE LAING.

[PASSED ADVANCED EXAMINATION.

Miss JESSIE ARNOLD BROWNE, Leyton, Essex; Miss E. E. GODFREY, Mildmay, London, N.; Miss LIZZIE COLCHESTER, Highbury, London, N.; Miss WINIFRED J. PURDUE, Stamford-hill, London, N.; CLEMENT P. TOMPSON, London, N.; W. W. MADDEN, Auckland, New Zealand; Miss H. COTTON, *Miss J. FIELDRING, *J. H. FITTON, W. P. ROBERTS, Huddersfield; *SYDNEY J. HOLMES, Leeds; J. E. MORAN, St. Andrews, Fife; *OTTO L. HOLST, Eastbourne; J. J. FELL, S. KIRKBRIGHT, Accrington; Miss M. ARBUTHNOT, Dr. MALCOLM BLACK, JOHN TAYLOR, Glasgow; Miss A. SMITH, Blackburn; J. HOWARTH, Miss L. POPPLETON, Burnley.

* Denotes that the candidate has passed with distinction.

Esperanto kaj la Brita Junularo.

2,000 junuloj esperantistaj en Franclando, jen la mirinda rezultato de la enketo, kiun faris niaj junaj samideanoj trans la maro, kaj certe estas ke, ĉar tiu enketo estis farita en ĵurnalo ĉiutaga, ĉiuj Esperantistoj ne legis pri ĝi, do ni povas nin demandi: kiom da junaj Esperantistoj ekzistas en Franclando? Vi ne estas ankoraŭ tiel multe, tamen, ni ne devas malesperi, ni progresas kontentige, ĉar jen nova grupo, kiu aliĝis al la Brita Societo de la Junaj Esperantistoj. Post alsendo de cirkulero al Leeds, mi rilatiĝis kun S-ro F. Maréchal, kiu tuj fondis grupon el siaj lernantoj. Ĝis nun por ke ekzistu grupo, almenaŭ 11 junuloj devis kuniĝi, sed kun la novaj reguloj, kiam ekzistas pli ol 5 sed malpli ol 10, fondiĝas sekcio, kiu havas profitojn samajn kiel la grupoj, t.e. abono al *Juneco* (de nun oficiala organo de la B.S.J.E.) tre malkara kotizaĵo, k.t.p., k.t.p. La Centra Komitato elektas delegiton, kies devo estas kiel eble plej frue, fondi grupon. Ni esperas kun tiuj novaj statutoj akceli la movadon, por ke baldaŭ ekzistu en Britujo almenaŭ 4,000 junaj Esperantistoj!

H. VAN ETEN,

Sekretario de la B.S.J.E.

65, Fenwick-road, East Dulwich, London, S.E.

Oni serĉas instruitan familion, en kiu svisa studento, kiu deziras pligrandigi sian scion de la angla lingvo, povas loĝi propage post la somera libertempo, t.e. en la somerfino. Londono, aŭ ĉirkaŭaĵo.—Oni sin turnu letere al S-ino AD. ŠEFER, 8, Gloucester-crescent, Regent's Park, London, N.W.

Fako de Korespondado Internacia (F.K.I.).

Sub tiu ĉi rubriko oni enpresas malgrandajn anoncojn de tiuj el niaj legantoj, kiuj deziras korespondadi kun alilanduloj. Ĉiu anoncanto devas pagi ses pencojn (25 spesdekojn) por trilinea enpresaĵo kiel sube (pli ol tri linioj po tri pencoj por ĉia komencita linio); ĉiu MEMBRO de la Asocio havas la rajton fari unu enpresaĵon senpage. *Bonvolu skribi legeble, rekte al la Redakcio.*

749. **Invercargill (Nov-Zelando).**—S-ro Harry A. Epstein, U.E.A. vic. Del., deziras korespondadi pri asekuraj aferoj kun Esperantistoj.

750. **Barcelona (Hispanujo).**—S-ro Cristino Benach, *Calle del Faulat 137 tienda*, deziras korespondadi per ilus. p.k. kun samideanoj alilandaj. Ĉiam respondos.

751. **Priber (Moravujo), Aŭstrio.**—S-ro Strida Adolf, kand. de Pedagogio, deziras interŝanĝi vidaĵkartojn, papiliojn kaj skarabojn. Ĉiam respondos.

752. **Novy Bydzov (Bohemujo), Aŭstrio.**—S-ro Viktor Arnstein, Sekretario de la Esp. Klubo, deziras korespondantojn por dudek kvin geanoj de sia klubo, nur kun eksterlanduloj.

753. **Basingstoke (Anglujo).**—S-ro H. Woolgar, 58, *Worting-road*, kolektas poŝtmarkojn kaj deziras interŝanĝi kaj korespondadi per ilustr. pkartoj kun Esperantistoj tra la tuta mondo, markon sur bildflanko. Ĉiam respondos.

754. **Ozernowitz (Bukovina), Aŭstrio.**—S-ro Frederiko Koranda,

oficisto de la *Centrabanko de Bohemaj Ŝparejoj*, deziras korespondadi per poŝtkartoj aŭ per leteroj.

755. **Budapest VII. (Aŭstrio).**—S-ino Berta Schwartz, *Rákóczi út 68*, deziras interŝanĝi ilustritajn poŝtkartojn.

756. **Buduan (United Provinces), Hindujo.**—S-ro Bhola Nath, Head Clerk Collectorate, deziras korespondi poŝtkarte aŭ letere kun alilandanoj.

757. **Barcelona (Hispanujo).**—S-ro Taine Charamunt, *Mariano Aguilo 67-1-2*, deziras korespondadi kun alilandanoj per ilustr. p.k. Tuj kaj ĉiam respondas.

758. **Wimbledon (Anglujo).**—S-ino E. M. Ryder, 13, *Trewine-road*, deziras interŝanĝi il. poŝtkartojn aŭ leterojn kun gesamideanoj ĉiulandaj. Tuj respondos.

759. **Madras (Hindujo).**—S-ro B. Gajendram, 143, *Govindappa Naick-street*, deziras korespondadi kun alilandaj samideanoj.

760. **Mulwala (N.S.W.), Aŭstralio.**—S-ro E. Crago deziras interŝanĝi poŝtmarkojn, poŝtkartojn aŭ leterojn.